

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. Vse pošiljke, (dopisi reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Rotovška cesta šte. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 v. Naročnina se plačuje vnaprej. Posamezna številka stane 10 vinarjev.

Oglasi se računijo po 16 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Sedemdesetletnica dr. J. Serneca.

V sredo, dne 18. marca zvečer smo celjski Slovenci na sicer skromen, a dostojen način obhajali sedemdesetletnico dr. Josipa Serneca. V Narodnem domu, ki je bil ta večer slavnostno okrašen, so se zbrali predstavitelji celjskih in ostalih spodnještajerskih Slovencev; videl si zastopane vse stanovce, od akademično izobraženih gospodov doli do priprostega delavca. Prireditve je obsegala dva dela: slavnostno zborovanje v mali dvorani Narodnega doma in banket v veliki dvorani. Slavnostno zborovanje je otvoril dr. Juro Hrašovec s prisrčnim nagovorom na jubilaanta, ki so ga mnogoštevilni zborovalci ob vstopu v dvorano burno pozdravili. Urednik Janko Lešničar je izjavil v svojem slavnostnem govoru prilično sledeče:

Kdor je prebiral one redke dokumente, ki nam pričajo o življenju Slovenstva v Celju koncem 60ih in začetkom 70ih let, je videl neko skoro čudno prikazen: dočim je opaziti po zmagonosnih deželnozborskih volitvah l. 1867., ko je prvič dobil slovenski Štajar slovenske poslance, silen političen razmah po celi deželi, vidimo pri celjskih Slovencih takratne dobe splošno mrtvilo, razdrapanost in nazadovanje. Naša čitalnica, ki je bila takrat in še dolgo pozneje edino slovensko društvo v Celju, edino torišče vsega narodnega gibanja, je stala na robu propada. Komaj 10 mož »stare garde« iz leta 62. pod vodstvom dr. Štefana Kočevarja je držalo društvo za silo po konci. Selilo se je iz enega stanovanja v drugo; najdemo ga v nekdanjem Maksimiljanu, potem v zakotni sobici gostilne »pri Jeleni« in nazadnje je našla naša Čitalnica skromno pribežališče pod gostoljubno streho dr. Štefana Kočevarja.

Tako hude so bile posledice prvega silnega nemškega navala na mlado narodno gibanje v Celju. Sijajna zmaga l. 1867. in sledeče ogromne taboriške manifestacije so naenkrat pokazale spodnještajerskim Nemcem in vladi, da živi v tej deželi še trd slovenski rod, da se je prebudil velikan, ki zahteva svoje mesto na soncu! In hiteli so, da bi zatrli vsako znamenje slovenske zavednosti, da bi preprečili vsako kulturno prebujo in napredek Slovenstva. V takih razmerah je trpelo seveda najbolj šibko celjsko Slovenstvo. Potrebovalo je človeka, ki bi bil za žilav odpor proti Nemštvu sposoben, ki bi s trdo in energično roko zidal in gradil solidno podlago za stavbe bodočih rodov — in našlo ga je v dr. Josipu Sernecu.

»Sernci«, pripoveduje dr. Josip Vošnjak v svojih »Spominih«, »so doma iz Slov. Bistrice, kjer je imel oče mlin in posestvo.« Stari oče je bil doma iz mariborske okolice; izučil se je v Mariboru mlinarije in je dal izučiti iste obrti tudi svojega sina. Ta se je nastanil v Slov. Bistrici in se oženil s pl. Forsthuberjevo iz Maribora, čije rod pohaja iz nemškega Norimberka. V domači hiši slovenjebistriški je slišal današnji slavljeneč skoro več nemške ko slovenske govornice. Ko je prišel na mariborsko gimnazijo, ga je učil v slovenščini že umrli šolski svetnik Janez Majcigar, ki je tisto leto kot mlad suplent nastopil svojo prvo službo. Starejši brat Josipa Serneca, znani mariborski rodoljub dr. Janko Sernec je prišel v l. 1861. iz hrvaškega Karlovca kot koncipijent v dr. Dominkušev pisarno in je prinesel seboj vse polno navdušenja in gorke ljubavi do slovanske naše stvari. Kaj čuda, da je to vplivalo na mlajšega brata, četrto-

šolca Josipa! In k temu je spoznal mladi Josip v Mariboru na prvih slovenskih slavnostih dr. Dominkuša, dr. Preloga, Šumana, vladiko Slomška: ni čuda, da mu je v mladi duši zraslo gorko hrepenenje po možnosti, da bi kdaj hodil po potih, ki so jih hodili ti odlični naši mariborski prvoboritelji!

V teh mislih je utrjevala visokošolca Serneca še doba 60ih let, »ta junaška doba slovenskega naroda na Spod. Štajerskem. Kakor morje se je razlilo takrat prvo narodno navdušenje po deželi.« (Dr. B. Vošnjak.) L. 1848. je napravilo še največ vtiska na Slovenske gorice — saj so doneli tje topovi Jelačiča bana — drugače pa je ostala Spodnja Štajerska mirna. Vse drugače pa je bilo to, kakor sem kratko omenil že prej — v l. 1863., 1869. itd.! Prekipevajoče navdušenje za naše narodne ideale se je oprijelo vseh src, mladih in starih. »Nepregledne množice so zborovale pod milim nebom, vso deželo od zelene Mure do silne Adrije je pretresalo valovanje toplih čustev.« (Dr. B. Vošnjak.)

No čustvenih politikov smo imeli mi Slovenci vedno veliko zalogo, resnih, realnih delavcev pa vedno zelo malo. Dr. Josip Sernec ni zapiral svojega srca čustvom, a ko je prišel l. 1876. v Celje, je spoznal, da bo imel tu orati trdo ledino. Lotil se je najpoprej dela v Čitalnici. Leta 1876. v jeseni, je vstopil v to društvo in 22. decembra 1877 je bil izvoljen za njegovega »ravnatelja«. »Ravnatelj« ali predsednik tega društva je ostal dr. Josip Sernec do danes, vstrajal je v hudih in slavnih časih in kdo bi nam čitalničarjem zameril, ako se našega v društvu že 36 let neprestano delujočega predsednika še prav posebno s častjo spominjamo?

Prvi soodborniki dr. Sernecovi v celjski čitalnici so bili Janez Likar (ki še živi v Celju), dr. Štefan Kočevar, profesor Žolgar, prof. Brežnik (še živi v Novem mestu), Ivan Žuža, Andrej Fekonja, Jos. Lever in Boštjan Kregar. Pod dr. Serncem se je začelo v društvu takoj sveže delo v vseh smereh. Dr. Sernec si je bil v svesti, da »borba za narodnost ne sme biti samo boj za jezik, temveč tudi za slovensko mišljenje in čustvovanje, borba za slovensko kulturno življenje, ki se naj pojavlja na raznih poljih gnotnega, duševnega, znanstvenega in umetniškega napredka.« (Dr. Lončar.)

Začelo se je v čitalnici zopet petje; vodil ga je dr. Josip Sernec in tajnik mu je dal v zapisniku prvega občnega zbora pričevalo, »da so pevec veliko bolj izurjeni ko prejšnja leta in da so znatno napredovali.« Marsikdo te strani javnega delovanja našega jubilaanta več ne pozna. Takrat pač ni bilo časa veliko govoriti, temveč prijeti se je moralo za delo, kdor je mogel. No in od l. 1877 naša Čitalnica nikoli ni več zaspala, temveč opravljala svoje naloge, ki so bile nekdanj mnogo raznovrstnejše nego danes, z vso vstrajnostjo naprej. Dr. Josip Sernec je vedel premagati vse ovire, ki so se društvu stavile. Kdor ve — in kdo med nami že ni bil predsednik takega društva — kako težko je v naših malih razmerah po društvi sistematično stremeti za kakim ciljem, ta bo vedel ceniti pravično dr. Sernecove zasluge za celjsko Čitalnico! Prva leta njegovega predsedovanja so bile velike sitnosti s čitalničnim stanovanjem. Ta huda bolezen je društvo mučila do l. 1896., ko se je preselila končno v sedanje udobne prostore. Bili so časi, ko ni bilo dobiti v Celju nobenega gostilničarja, ki bi hotel čitalničarjem postreči na njihovih zabavah! V zapisniku o čitalničnih sejah iz l. 1868 sem na primer bral, da je moral »odbor najeti

kuharico, ki je v čitalniški kuhinji kuhala in pekla.« In kasneje zopet beremo v zapisniku o debati, »ne bi li kazalo ustanoviti kuhinjskega odseka«. Nam seveda, ki dandanes zabavljamo po številnih slovenskih gostilnah celjskih na boljšo postrežbo in uživamo vse komodnosti mestnega življenja, ne oziiraje se na Nemce, se zde take stvari smešne. Kolikokrat pa pomislimo, koliko boja in žrtev pa je bilo treba, da so prišli celjski Slovenci na to stališče?

Z dr. Sernecem so delovali v naši narodni Čitalnici najodličnejši naši spodnještajerski možje. Po zapisnikih čitaš imena: dr. Dečko, dr. Vrečko, dr. Hrašovec, dr. Pipuš, dr. Karl Slanc, dr. Lemež, Žičkar, prof. Krušič, dr. Rosina, dr. Treo in še mnogo drugih mlajših, deloma že umrlih.

Dr. Josip Sernec je znan kot varčen in skrben gospodar. To je pokazal tudi kot predsednik Čitalnice. Vkljub neprestanim velikim izdatkom za razne prireditve se je društvo vendar dobro držalo nad vodo. Seveda se je marsikateri sklep zlasti v prvih hudih časih dr. Sernecovega predsedovanja majal, ker je blagajnik obstrujal, a se je potem vendar le izvršil, ker je posegel g. »ravnatelj« v žep. Šteti moramo temu »ravnatelju« tudi v čast, da je vedno gledal na dostojen nastop društva na zunaj. Ne bom tu našteval neštevilnih izletov celjske Čitalnice sem in tja po deželi, ki so povsod zanetili kako iskrico narodnega navdušenja. Ne bom tu tudi našteval neštevilnih prireditev celjske Čitalnice v dolgi dobi dr. Sernecovega predsedovanja. Konstatiram le: naša Narodna čitalnica je vzdržala in oživela narodno zavest celjskih Slovencev; je bila zavetišče našega kulturnega razvoja in napredka in zre danes s ponosom na dolgo vrsto iz nje porojenih društev in zavodov, ki nas krepe v gospodarskem in kulturnem oziru. Jubilaanta Serneca pač mora obhajati le čustvo tople zadovoljnosti, ko gleda na te uspehe svojega najljubšega društva, celjske Narodne čitalnice!

Ko je došel dr. Josip Sernec kot odvetnik v Celje, je napravil takoj prvo slovensko vlogo na tukajšnje sodnijo. To je bilo v tedanjih časih nekaj naravnost nezaslišanega in je vzbudilo po celeni nemškem Celju nemalo razburjenje. A dr. Sernec ni popustil, ostal je dosleden in je izvojeval našemu jeziku pri celjskih sodiščih marsikatero pravico. Bilo pa se je boriti popolnoma od začetka in ovir ter sovražnosti se je veliko nagomajilo mlademu odvetniku. Ko je zahteval in dosegel dr. Sernec v Celju za takratnega slovenskega državnega poslanca Mihaela Vošnjaka prvi slovenski zemljejnizi vpis, je to vzbudilo pri Nemcih toliko jeze, da so vse štajerske hranilnice sklenile, da ne dajo posojila nikomur, kdor bi imel v zemljiški knjigi kak slovenski vpis. Ta nemški bojkotni sklep pa je imel to dobro posledico, da so se začeli Slovenci z vso silo boriti za ustanovitev lastne hranilnice, ki so jo vsled Mihaela Vošnjakovega in dr. Sernecovega prizadevanja tudi dosegli. Tozadevni dr. Sernecov govor v štajerskem deželnem zboru je eden najlepših, kar jih je imel naš jubilaant kot deželni poslanec. Osobito pa je sovratil dr. Serneca predsednik okrožnega sodišča Heinricher; ta mu je zaradi neke jezikovne pritožbe naprtil celo disciplinarno preiskavo pri graški odvetniški zbornici, a je ž njo sijajno pogorel.

Že leta 1878. so ponudili kmetje iz laškega okraja in iz Savinske doline dr. Josipu Sernecu deželnozborski mandat; ker pa je moral v Bosno,

Zanimanje občinstva za

II. avstr. drž. razredno loterijo

Podpisani želi kupiti:

celih srečk à K 200
četrtink srečk " 50
osmink srečk " 25

II. avstr. razredne
loterije

in zahteva, da se mu iste svoječasno pošljejo.

Ime in točen naslov:

je že sedaj **ogromno** in je pričakovati, da se ne bode moglo niti iz daleka vsem ugoditi, zaradi tega priporočamo, da se nam že sedaj da naročilo s tem, da se nam vpošlje priloženi izresek

98-5

Podružnica ljubljanske kreditne banke v Celju.

je kandidaturo opustil in prišel potem za prihodnjo dobo v deželni zbor, v katerem je ostal do leta 1902. Ugled dr. Serneca kot deželnega poslanca dokazuje pač najbolje to, da je bil skoraj devet let namestnik deželnega glavarja. Deloval pa je dr. Sernec tudi nad 20 let v občinskem zastopu celjske okolice, za kar je bil imenovan častnim članom te občine; dalje je bil od leta 1889. do 1905. prvi in doslej zadnji slovenski načelnik okrajnega zastopa celjskega. Z njegovim imenom so zvezane mnoge koristne mostne in cestne zgradbe po celjskem okraju. Zanimaj se je dr. Sernec vedno do zadnjega časa za slovenska in slovanska politična in kulturna vprašanja; spominjam tu le na njegove pred kratkimi meseci priobčene temperamentne odgovore v »Vedini« enketi o jezikovnem zblizanju Jugoslovancev. Naštevaje vsega onega podrobnega političnega dela, ki ga je naš jubilar opravil ali sam, ali pa pri njem sodeloval, bi vedlo predaleč. Razumljivo je, da so ga osobito naši celjski Nemci smatrali za svojega najnevarnejšega nasprotnika in ni bilo v 90. letih številke celjske »vajte«, v kateri bi ne mgolelo ostudnih napadov na njega in na njegovo rodbino. Drastičen dokaz, kako so se »viteško« borili Nemci proti njemu, je znana porotna pravda proti »vanti« februarja 1900, pri kateri so dobili njegovi nasprotniki zaslužen zausnicio. Vkljub vsemu temu pa se je držal dr. Josip Sernec kot politik načel, ki jim je dal pokojni Jurčič v »Slovenskem Narodu« tako-le izraza: »Krivice ne trpi, a je tudi drugim ne delaj! To mora biti naše geslo. Treba tudi svojo moč zatajiti in pravičen biti celo tam, kjer je naši stvari v škodo. Ako naši politični protivniki nam nasproti rabijo tudi nepošteno pripomočke — ne sledi iz tega nikakor, da bi jih morali posnemati in istotako ravnati. Mi moramo gledati, da smo v politični morali boljši nego oni. S tem poštenjem trpimo včasih zgube — ali zaupanje nas ne sme nikdar zapustiti, da resnica in pravica zmagujeta, da se nam krivične izgube sčasoma povrnejo. Kajti kdor hoče pravico, mora znati pravičen biti tudi sam.«

Najlepše zadoščenje pa je za našega jubilanta pač to, da more svojo sedemdesetletnico obhajati v tej ponosni palači, ki se zove Narodni dom in je že 18 let središče vsega socialnega življenja celjskega, dom vseh narodnih društev; pod Sernecovim skrbnim očesom se je ta ponosna stavba zgradila celjskemu Slovencev v trajno korist in celjski Posojilnici na trajno čast. Nemalo so divjale okrog nje strasti razdivjane in vsako kulturo zasmehujoče tolpe — a vsakokrat se je, zdi se mi, dvigala tem lepše in oznanjala svetu, da smo si Slovenci v zadnjih 30. letih priborili v Celju nezrušno pozicijo.

»Energija, ali celo brezobzirna energija je — to moram, žal, priznati, le redka prikazen pri Slovencih«, piše dr. Josip Vošnjak v »Spominih«. »Vsi smo bolj mehkega značaja in se le prelahko dajemo odvracati od svojih še tako dobro utemeljenih sklepov.« Zato so mi vedno imponirali ljudje z odločno voljo in eden teh jeklenih, trdih ljudi je tudi dr. Sernec. Da le v blagor celj naš domovini, posebno pa še mestu Celju, to sem dokazal že iz dosedanjega obrisa njegovega delovanja; vidi pa se to še lepše iz njegovega gospodarstva pri Posojilnici, Dijaški kuhinji in drugih zavodih, kjer je sodeloval. Z odločnostjo in doslednostjo si sicer človek ne pridobi samih prijateljev, ali uspeh je vedno merilo za pravilnost postopanja. Delo za narodovo dobrobit ni hvaležno, a tisto notranje zadovoljstvo, ki ga rodi, odtehta vse muke in težave. Prepričan sem, da bi nam i dr. Josip Sernec lahko govoril enako, kakor njegov blagopokojni tast dr. Stefan Kočvar ob svoji sedemdesetletnici: »Zagotavljam vam mlajšim, da mi je to, kar sem storil v svojem življenju za narod, največja tolažba v starosti... Verjemite mi, da se človeku na starost zdi, da je vsed ruho malo ali nič. Le to, kar je storil človek za narod in občni blagor, ostane in ima svojo vrednost.«

Za njegovo javno delovanje je dobil dr. Josip Sernec že priznanje z najvišjega mesta: odlikovan je bil leta 1898. z redom železne krone tretjega razreda. Z besedami, ki jih je takrat napisala »Domovina«, sklepam: Slavljeneč je zastavil vse svoje sile za naš naporni narodni boj. Odlikovanec ima lep del zasluge, da smo dosegli celjski Slovenci glede narodne organizacije to, s čimer se lahko ponasamo pred svetom. Naj nam ga ohrani Bog še mnoga leta v naši sredi. Živel!»

Za njim je orisal notar Lovro Baš delovanje dr. Sernecovo v celjski Posojilnici. Bil je v načelstvu tega zavoda od njegove ustanovitve l. 1881, od l. 1888. pa do danes je predsednik načelstva. Ne more se dovolj oceniti Sernecovo neutrudljivo delo za ta zavod, ki je vsled njegovega skrbnega gospodarstva raste, si pridobival vedno več zaupanja in je danes eden izmed najuglednejših na Slovenskem. Globoko ginjen se je dr. Josip Sernec zahvaljeval vsem trem govornikom in je omenjal, da se je v svojem življenju vedno držal načela: gledaj na stvar in ne na osebo. V zadoščenje mu služi, da je pomagal vsa ta dolga leta, kar je v Celju graditi z drugimi vred podlago za naš nadaljni razvoj. V političnem svojem življenju se je držal ideje, da nas mora voditi pri delu za narod ljubezen in sloga, da se morajo skupno vse sile upreči za dviganje našega ljudstva v političnem in gospodarskem oziru.

Banket se je vršil v veliki dvorani Narodnega doma. Ko je vstopil jubilar v krogu svojih prijateljev, je zaigrala godba »Hej Slovani«, g. Matko Benčan pa nas je vse presenetil z dobro zamišljeno

alegorijo. Bil je jeden izmed najlepših trenutkov čelega večera, ko je mali Dušan Benčan slavljencu ponudil šopek duhtečih rož. Med banketom je sviral salonski orkester Narodne godbe, Celjsko pevsko društvo je pa pod vodstvom g. učitelja Preglja ponovno nastopilo z lepo pesmijo. Napitnice je otvoril predsednik banketa dr. Juro Hrašovec. Poudaril je, da moramo ceniti v današnjih časih, ko se za denar in čast prodaja politično prepričanje in osebno poštenje, toliko bolj dr. Sernecovo močnatost in značajnost. V imenu odvetnikov je napil dr. Franjo Jurtela iz Ptuja, v imenu bivših Sernecovih koncipijentov dr. Josip Vrečko, v imenu Združene Zveze in izvrševalnega odbora narodne stranke dr. A. Božič. Napitjali pa so jubilaru še mnogoštevilni drugi govorniki v imenu celjskih narodnih društev in korporacij, tako da se je zavlekel banket pozno v noč.

Jubilantu je došlo ob tej priliki od vseh strani izvanredno veliko častitk. Tako so častitali: Družba sv. Cirila in Metoda, dež. posl. dr. Kukovec, Zveza slovenskih odvetnikov v Ljubljani, Zveza južnoštajerskih obrtnih zadrug, županstvo občine Celjska okolica, grofica Oberndorff, odvetnik dr. Karl Slanc, dr. Pavel Turner, Savinska podružnica Slov. plan. društva, Slovanska Čitalnica v Trstu, prof. dr. Ilesič, Slovanska Čitalnica v Mariboru, Feliks Ferk iz Maribora, vpok. prof. Hauptman, Maks Detiček iz Skadra, Narodna Čitalnica v Žalcu, »Sokol« v Žalcu, dr. Gorišek iz Sv. Lenarta, dr. Gorčar, součenec dr. Sernecov Santl v Gorici, Ormoška čitalnica, dr. Glaser iz Maribora, dr. A. Žižek iz Ormoža, dr. Rajh in dr. Pirnat iz Gradca, Rož iz Hrastnika, dr. Treo iz Gorice, Janko Babnik z Dunaja, »Triglav« in »Klub naprednih akademikov«, Ivan Hribar, dr. Firbas, dr. Mayer, Norbert Zanier, dr. Ivan Dimnik, vpok. župnik F. S. Šegula, notar Korber, Čitalnica v Konjicah, prof. Vodnik, dr. Fric Babnik z Dunaja, Joško Rajh z Mote, dr. Ipavec iz St. Jurja ob J. ž., nadkomisar Voh, Dragotin Hribar, ravnatelj Lorenc in Šaleška posojilnica v Velenju. — H koncu moramo tudi omeniti izborni kuhinjo in klet gostilničarja Robeka, ki je zadovoljila vse goste.

Štajerske novice.

Sodniška imenovanja. Prestavljena sta sodnika dr. Jožef Drobnitsch iz Slovenigrada in dr. Stefan Sagadin iz Ptuja v Celje, sodnik dr. Jožef Meschitz iz Zg. Radgone v Althofen na Koroško (srečno pot!), Bogomir Jaklitsch iz Šoštanja v Kočevje; sodnik dr. Rudolf Ramsauer pride v Judenburg, Ernest Merala v Šoštanj; za okrajnega sodnika v Zg. Radgono pride dr. Watzulik iz Celja; sodnik dr. Friderik Marinitich v Celju je imenovan za okrajnega sodnika v Celju; za sodnike so imenovani askultanti dr. Teodor Luckmann za Slovenigradec, dr. Karl Freiburger za Celje in dr. Milan Gaber za Ptuj. Škandal je, da pride k slovenskim okrajnim sodiščem zopet cela vrsta nemškutarjev, ki ne znajo dobro slovenski in ki so nam kot zagrizeni Nemci vse drugo prej kot somišljeniki in prijatelji.

Vsem štajerskim narodnim društvom! Savinjska podružnica Slovenskega planinskega društva priredi dne 3. majnika 1914 v dvorani gospoda Robleka v Žalcu veliko ljudsko slavnost pod naslovom »Planinski raj« v korist planinškim pravam na Sp. Štajerskem. Prirediteljica te slavnosti se po tozadavnem veselčnem odboru obrača do vseh slovenskih društev na Sp. Štajerskem, osobito do društev v Savinjski dolini in v Celju z najvljudnejšo prošnjo, da blagovolijo ta slavna društva omogočiti dober uspeh omenjene slavnosti s tem, da dne 3. maja tl. ne prirede nikjer nobene večje veselice.

Slovensko trgovsko društvo v Celju. VIII. redni letni občni zbor vrši se dne 5. aprila 1914 ob 2. uri popoldne v knjižnici Narodnega doma v Celju. V slučaju, da ta občni zbor ne bi bil sklepčen, se vrši drugi občni zbor dne 18. aprila 1914 ob 8. uri zvečer istotam. Ta sme brez ozira na število navzočih zborovalcev veljavno sklepati. Ker je društveno delovanje v zadnjem letu zelo živahno in je tudi zanimanje za društvo naraslo, je upati, da bo zanesljivo že prvi občni zbor sklepčen, kajti sramota za nas celjske Slovence bi pač bila, če se ena tretjina v Celju stanujočih članov ne bi žrtvovala za par uric, da omogoči sklepčnost.

Iz Celja. Pri porotnem zasedanju minulega tedna sta prišla na vrsto le dva slučaja. Obtožena sta bila Alojz Godler zaradi tatvine in Alojz Polak zaradi goljufije. Alojz Godler, doma iz Zagreba, pristojen v Zakot pri Brežicah je obtožen, da je po večkratnem kaznovanju zaradi tatvine kot tat iz navade ukradel Janezu Bogoviču iz Černca v gotovini 125 K, hlapcu Miklavžu Maruše iz Zagreba pa srajco in en par nogavic v vrednosti 5 K 50 v. Janez Bogovič je imel shranjen denar v nezaprti miznici; to neprevidnost je uporabil Godler in je vzel denar, ko se je Bogovič za kratek čas iz gostilne odstranil. Hlapca Miklavža Maruša je pa Godler okradel takrat, ko je še služil pri Maruši. — Ker je bil Godler zaradi tatvine že desetkrat zaprt in znašajo njegove kazni vsega skupaj že več kakor 6 let ter je bil tudi že v prisilni delavnici v Messendorfu, so v zmislu njegovega priznanja porotniki obe vprašanji zaradi tatvine potrdili ter je sodišče Godlerja obsodilo na tri leta ječe. — Godler je kazen sprejel in jo bo odsedel v Mariboru. — Alojz Polak, star 25 let, rojen v Kapeli pri Radincih, je vzlic svoji mladosti že nešteto krat kaznovan goljuf. Tokrat je obtožen, da je 6. grudnia 1913

v Messendorfu pri Gradcu ogoljufal Ludmilo Wartbühler za 20 K na ta način, da se ji je zlagal, da je njen brat, ki služi v Gradcu pri vojaki, umrl in se mu mora kupiti venec in sveče; dalje je obtožen, da je 8. grudnia 1913 pri Mariboru izvalil Andreju Vohl, viničarju pri Mariboru, znesek 87 K, češ, da ga je okrajno sodišče kot sodnega adjunkta poslalo, da sklene poravnavo med njim in sosedom Piršč, ki sta se toževala zaradi žaljenja časti. Dne 10. decembra 1913 se je izdal kmetici Franciški Herle za davčnega adjunkta, ji je pripovedoval, da od sedaj naprej ni treba več davkov plačevati, samo 20 K še mora sedaj plačati, kar je Fr. Herle res storila. K sreči je dobila denar nazaj, ker je s svojim sinom takoj po tem goljufu zasledovala, ga dobila v gostilni pri Dernovšku v Hrastniku in denar od njega zahtevala. Ker je Polak takoj na to iz gostilne izginil, ga orožniki niso mogli prijeti. Polak je poskusil potem še svojo srečo pri Janezu Helešku pri Sv. Štefanu in pri Jakobu Golobu pri Sv. Krištofu, temu je lagal, da je poslan od okrajne sodnije, ozir. od okrožne sodnije celjske, da iztirja stroške za zapor njunih sinov. Pri obeh mu je spodletelo. Polak je tudi obtožen zaradi poneverbe haveloka, na škodo sestrične Rampre v Gradcu in prestopka vlačuganja. Ker je Polak goljufijo priznal in iz mnogih predkaznij sledi, da je res goljuf iz navade, obsodilo ga je sodišče po pravorekni porotnikov na 4 leta ječe. Od prestopka poneverbe in od prestopka pohajkovanja je bil Polak oproščen.

Iz Celja. Ženska podružnica C. M. D. je imela v petek dne 20. marca v Narodnem domu svoj redni letni občni zbor. Vodila ga je predsednica gospa dr. Kalanova. Iz tajniškega poročila gospodične Marte Hrašovčeve posnemamo, da je štela podružnica koncem l. 1913. 180 članic, za 52 več ko lansko leto. To je lepo spričevalo marljivosti podružničnega odbora! Med članicami, ki so umrle, je posebno omenjati prvo podružnično predsednico, blago gospo Terezijo dr. Sernecovo. Med važnejšimi prireditvami podružnice je omenjati lepo uspelo božičnico, kmečki ples, predavanje o Jugoslovstvu in trikratno vpriporitev otroške igre »Snegulčica«, za katero se je posebno trudila društvena odbornica Vera Založnikova. Za krasno božičnico l. 1913. ste nabrali gospe Kunejeva in Rebekova 350 K. Iz blagajniškega poročila gđ. Kopačeve omenjamo, da je bilo v preteklem društvenem letu čistega dohodka K 2.220,38; med tem je članarine 360 K, dohodka božičnic 1036 K, kmečkih plesov 302 K, otroške igre »Snegulčica« 191 K 12 v., darovi 318 K 44 v. Kar se tiče doneska glavni družbi, bo prišla menda ta podružnica med prve na Štajerskem. Celje z okolico šteje 4 CM. podružnice in se neumorno dela za našo koristno šolsko družbo. V novi odbor so voljene gospe dr. Kalanova kot predsednica, dalje gđ. Kopačeva, gospe Rebekova, Klešnikova, Založnikova in gospodične Mirnikova, Melanija Sernecova in Marta Hrašovčeva.

Sestanek celjskih slovenskih trgovcev se vrši danes v četrtek 26. sušca 1914 v gostilni gospe Jezernik (»grenadir«) v Polulah pri Celju.

Iz Hrastnika nam poročajo, da je češka kemična tovarna v Kolinu na Češkem kupila kemični tovarni v Hrastniku in Gaberju pri Celju. Dotična tovarna izdeluje v veliki meri umetna gnojila in hoče to panogo gojiti tudi za jugoslovanski trg. V narodnostnem oziru bi bil ta nakup za Hrastnik in za Gaberje precejšnjega pomena. Upati je vsaj, da novi lastniki ne bodo pripuščali svojim uslužbencem nemškutarske politike kakor jo n. pr. uganjajo uslužbenci hrvaške tovarne za cement na Zidanem mostu.

Iz štajerskega deželnega šolskega sveta. Definitivno so nastavljene učiteljica Tonika Ziegler v Ljubečnem, Marija Wudler na Vranskem, Marija Rapoc pri Sv. Urbanu, Marija Arnuš v Trbovljah; def. učitelj v Loki Robert Senica je imenovan za nadučitelja in proviz. učitelj Vinko Požar je imenovan za def. učitelja na Ptujski gori. V stalen pokoj je stopila začasna upokojena učiteljica Marija Topolnik.

Boj za obrtne zadruge. Pri dopolnilnih volitvah v načelstvo okoliške gostilničarske zadruge so nemškutariji grdo pogoreli. Ta sramoten poraz je načelnika Wobnerja tako vjezil, da je odložil načelstvo. V ponedeljek dne 16. marca se je volil drug načelnik in je izvoljen gosp. Confidenti iz Zavodne, za podnačelnika pa g. Šušterič iz Teharja. Gostilničarska zadruga je prešla s tem popolnoma v narodne roke. Nemškutariji so se tudi tokrat zbirali pri svojem bratcu Pristouscheggu, a ko so videli, v kakem številu prihajajo Slovenci na občni zbor, so se poskrili in so poslali le znanege Petschucha gledat, kaj se godi. Razveseljivega jim menda ni nič povedal. Gostilničarska zadruga je tokrat tudi sklenila pristop k Zvezi južnoštajerskih obrtnih zadrug. — V mestu se je vršil v nedeljo pri Rebeuscheggu občni zbor mesarske zadruge za celjski okraj. Dasi imajo Slovenci tudi v tej zadrugi večino, jih je vendar vključil pozivu prišlo premalo na občni zbor, tako, da je njihova kandidatna lista za načelstvo propadla za dva glasa. Sprejel pa se je soglasen sklep, da se v bodoče kaznuje vsak član z globo 10 K, ki se občnega zbora ne udeleži. Za ta predlog so v naglici glasovali tudi nemškutariji, a so pozneje obžalovali svojo naglico. Tako se bo vsaj Slovence prisililo do gospodarstva v tej veliki zadrugi.

Vreme je bilo za letošnje Jožefovo jako neprijazno. Okoli Celja so bili vsi višji hribi polni svežega snega. Brila je prav neprijazna sapa. Malo dobrega obetajoči začetek v spomladi!

Nadaljevanje štajerskih novic na 5. strani.

Razpisano je mesto jetniškega zdravnika pri okrožnem sodišču v Celju.

Kmet, bralno društvo na Ložnici pri Žalcu vabi na redni občni zbor, ki se vrši v nedeljo, dne 29. tm. ob 3. uri pop. v Zagodetovi gostilni na Ložnici z običajnim sporedom.

Železniška nezgoda v Štorah. Minuli teden sta skočila na štorski postaji dva voza mimo vozečega tovornega vlaka s tira. Ponesrečil se ni nikdo. Proga je bila nekaj časa zadelana, tako da so imeli ponočni brzovlaki zamudo.

Na **Zidanem mostu** so uprizorili učenci ljudske šole s pomočjo nekaterih jako lepi otroški igrari »Jagode« in »Čista vest«. Predstava se je morala prihodnjo nedeljo ponavljati, salon Juvancičev je bil obakrat nabito poln. Vsa čast prirediteljem in igralcem!

Zidanmoška podružnica Društva jugoslovanskih železniških uradnikov je priredila v torek pri Juvanciču na Zidanem mostu časten družinski večer odhajajoči rodbini g. žel. revidenta Mohorka, ki je imenovan za postajenačelnika na Ponikvi.

Poštni nabiralnici na Studencu pri Krškem, ki je sedaj imela štirikrat na teden zvezo s poštnim uradom Radna pri Sevnici, je dovolilo poštno ravnateljstvo vsakdanjo zvezo izvzemši ob nedeljah.

»Gospod Grobski« v Žalcu. Iz češčine preložena drama, trodejanka, je našemu občinstvu neznan. Zato menda tudi ni bilo zanj zanimanja ter je kratkoma ignoriralo predstavo v Roblekovi dvorani. Drama je zelo globoko zasnovana ter vzlic majhnemu številu oseb težko izvedljiva. Dejanje nas vodi v ono dobo — pred letom 1848. — ko še mi pozna naš kmet svobode ter moral tlačaniti plemiču, grajščaku. Častitljiva zunanost ter miren in oprezen nastop župnika Mervarja (g. I. Prekoršek), ki je pazno sledil vsemu razpletanju, je blagodejno in zadovoljno posredoval v sitnem položaju se nahajajočega barona Jurija (g. J. Šušterič) in njegove neveste Marije Kalske (gdč. T. Šušterič). Oče Vrbovec (g. Krajšek) je stal kot duševni vodja proste kmečke misli vedno v skrajnem nasprotju do barona Vita, grajščaka na gradu Borja (g. J. Tratnik) ter ni uklonil niti v skrajnem obupu svojega tilnika. Še le dobrodušnost sina Jurija ga je znala omehčati. Reči moram, da se g. Krajšek vedno lepše razvija ter bi delal čast tudi večjemu odru nego je žalski. Marsikomu so igrane solze v očesih, ko je Vrbovec zaznal v krasno izvedeni ulogi svoj žalosten položaj. Njegova žena Marijana (gdč. M. Šušterič) nam je še-le včeraj razodela, kakšna uloga ji najbolj sodi. Njena igra je bila zelo naravna ter pridobila simpatije s svojo včasih naivno odkritosrčnostjo v plemstvu, župniku, kakor tudi v dvorani. Vitu Grobskemu (g. Tratnik) je prijala tupatam malo pretirana uloga, kazavši neizprosne despota in maščevalca za javno žaljenje. Maska je malo ponesrečila. Njegov sin Jurij sam prizna, da mu resne vloge ne ugajajo. Skesano se je lovil in premirno priznal svoj čin zanašajoč se prijateljske podpore župnikove ter konečno dosegel tudi svoj cilj s tem, da mu je njegova že imenovana nevesta vse odpustila ter mu vračala zgubljeno zupanje in — srce. Oderuh Lisjak (g. A. Korent) je bil v udomačeni ulogi prav dober ter premeteno varal pogorelca Vrbovca v lastnem interesu. Tudi kupčevalcu Strakošu (g. J. Korent) se je zelo podala uloga ter jo tudi primerno rešil z grobskim bojurjem (g. Zagode) vred. Da ima češki plemič tudi češkega slugo (g. Osendorf) se pač »samoobsebi« razume. Predstava je zapustila najboljše utis, ter so bili režiser g. I. P. in igralci (ke) v zahvalo klicani na oder. V drugem dejanju smo opazili novo kuliso, ki jo je prav lepo naslikal g. Gradišnik. Čudimo se le, da ga naročnik ni opozoril na dimenzije naših kulis sploh. Ker je ta kulisa (pogorišče) prenizka, se ne sklada z drugimi.

Iz Št. Jurja ob Taboru. Preteklo nedeljo je imel pri nas poučno predavanje o kmetijstvu potovalni kmetijski veščak g. Goričan. Navzočih je bilo nad 100 kmetov in kmetic, ki so poslušali predavanje z velikim zanimanjem. Marsikako dobro predavateljevo zrnce je padlo na rodovitna tla.

Iz Šoštanj. Naši diletanti uprizorijo v nedeljo 5. aprila ob 3. uri pop. krasno narodno igro »Rokovnjači«. Igra vzbuja od prvega do zadnjega nastopa veliko pozornost, resni in šaljivi prizori se kar menjujejo. Kakor nam je ugajal pri »Legijonarjih« Boštjan Jež, tako se nam bo dopadel pri »Rokovnjačih« Blaž Mozol, ki izda rokovnjače ter za to dobljen denar zapije. Nande, ki je bil pri »Legijonarjih« varan od Brnjača, se grozno maščuje nad njim v Črnem grabnu, kjer je Nande poglavar rokovnjačem. Nihče naj ne zamudi te krasne igre!

Iz Žetal. V tej občini se v kratkem vrše občinske volitve. Najbolj se za te volitve briga kaplan Krajnc. Saj to že vsak otrok lahko ugane, zakaj si kaplan tako pete brusi že zdaj. On hoče na vsak način postati tukaj župnik. Da to lažje doseže, potrebuje občinskega odbora in župana, da gredo o birmi škofa za njega prosit. Vrh tega pa še je potreben občinski odbor in župan, da bo dal nov farovž staviti. Saj še ni dolgo, ko je ljudi strašil, da novi župnik niti v stari farovž ne gre, ampak se mora poprej novi postaviti.

Iz Jurkloštra. Našega g. župnika bi bilo dobro opozoriti na dolžnosti njegovega stanu, ker v cerkvi ni vse v redu. Strežnikov že par let nimamo. Mežnar navadno streže, ki pa se nosi prav lepo po zgledu župnikovem tako da se mu rade noge zapletajo. Popoldanske službe dostikrat ni. V kratkem je bil poklican župnik na spoved: kakor mi je pravil dotičnik, pa vsled pijanosti ni šel, da so šli

v drugo faro po gospoda. Imenitno je, kar smo že slišali o Mačkovšku. Pred par leti ga je župnik s palico pretepel, ko sta šla na spoved. Mačkovšek se je potem pritožil na dekana. Od takrat je imel župnik srd na njega in je iskal priložnosti, da bi se maščeval nad njim. Za advent je pa mož mislil spoved opraviti. Župnik ga odžene proč od spovednice. On gre od spovednice, poklekne in moli. Župnik je šel in mu zapovedal trikrat, ti hñaveč, pojdi vun, ne boš molil v cerkvi. Zaradi tega prepira sta imela 10. tm. obravnavo in je moral župnik stroške sam plačati. Toraj mi želimo lepši cerkveni red, potem pa ne bo treba zoper napredne časopise vrezavati, da vero zatirajo. Vera lahko peša skozi župnikovo obnašanje. Več faranov.

Davčne napovedi. Glasom razglašala c. kr. finančnega deželnega ravnateljstva v Gradcu meseca svečana 1914 št. 200/3 se morajo vložiti napovedbe k dohodninskemu in rentninskemu davku kakor tudi naznanila o izplačanih službenih prejemkih za davčno leto 1914 pri pristojni davčni oblasti v času od 15. marca do 15. aprila 1914 in se dobivajo obrazci za napovedbe in za naznanila brezplačno pri davčni oblasti.

Iz Pekla pri Poljčanah. Naša okrajna cesta že ni bila dolga tri leta popolnoma nič nasuta. Vsakdo mi bo torej pritrdil radevolje, če trdim, da je v peklenko škandaloznem stanju. Cesta je vsa razdrpana. Kolesa vozov se pogreznujejo do osi v blato. Dočim so si dali nemčurski veljaki razpuščenega okrajnega zastopa napraviti lepe ceste do svojih vinogradov in vil, so pustili vse druge ceste ter vzdrževanje istih, ki bi služile v občo korist slov. davkoplačevalcev, docela iznemar. Pozivljamo okrajnega komisarja slovenjebistriškega okr. zastopa, okr. glavarstvo ter deželnega poslanca Petra, da se vsi ti o nujni zadevi na mestu prepričajo ter takoj potrebno ukrenejo.

Narodna zavednost pogoji našega obstanka. Nemškutarstvo se redi od same nezavednosti Slovencev. Je žalibog mnogo Slovencev, ki naglašajo svojo slovenstvo, svoje potrebščine pa naročajo v tujih tovarnah, češ, saj tudi naši trgovci pri njih naročajo: ti ne pomislijo, da niso blaga tam nič ceneje dobili, nego pri domačem trgovcu, a so s tem domačemu trgovcu odvzeli one odstotke, katere mu mora trdka za naročilo odstopiti. Čisti dobiček so torej naklonili naravnost tujcu, dočim so domačo slovensko trgovino za ta znesek oslabili. Naj nikdo ne omalovažuje sam sebe, da jedna oseba ne more škoditi. Narod obstoji vendar iz samih oseb in če se posameznik ne zaveda svoje dolžnosti, držati s celoto, potem se celota mora oslabiti. Nemškutarstvo razjeda slovenstvo, kjer najde nezavedne ljudi.

Nemška predrznost. Okrajno zastopstvo vzajemne zavarovalnice v Gradcu razpošilja iz Kozja slovenskim posestnikom nemške tirjatve za plačilo zavarovalnine. Ti gospodje niso niti toliko pravični, da bi Slovincem po slovensko dopisovali. To je lepa brca vsem slovenskim zavarovancem. Naš denar gre v žepe nemške zavarovalnice, a dobimo zato brce s peto, kakor, da nismo niti toliko vredni, da bi se nam dopisovalo v našem jeziku. Kaj treba nam Slovincem tujih zavarovalnic, saj imamo svoje slovenske in slovanske!

Društvo »Vrtnarska šola« ima svoj letošnji redni občni zbor v Škofjiloki dne 7. malega travna v kavarni »Plantarič« ob 7. uri zvečer.

Od Sv. Štefana pri Šmarji. Zadnja številka »Narodnega Lista« je malo pokrtačila tukajšnjega nadučitelja. Gotovo se je to Štefančanom dopadlo, a še menda bolj bi bili veseli, če bi imeli pri Sv. Štefanu kakšno pošteno prodajalno tobaka. Po imenu jo sicer imamo, a kaj pomaga, ko pa se tam dobi tobak le vsake veke enkrat. Človek mora iti uro daleč, da dobi kakšno smodko ali cigareto. Finančne oblasti se najbrž zato ne zmenijo dosti, zato jih na njihovo dolžnost opozarjamo.

Iz Gradca. 19. tm. je imela »Domovina« zopet veselico, katera je prav dobro uspeła. Vspored ji je bil tako lepo sestavljen, da se je moral res vsakdo zabavati. Posebno ploskanje sta žela otroka gosp. Našiča, katera sta pela narodne pesmi in plesala kolo. Za pravi uspeh pa se imamo zahvaliti ne samo igralcem, ki so docela rešili svojo nalogo, ampak tudi tamburašem, kateri so presenetili slavno občinstvo z novimi, prekrasnimi komadi. Bile so to res govoreče glasbene slike. Častni član gosp. Stegmüller je v kratkem, toda jedrnatem govoru, spomnil pričujoče na 500 letnico ustoličenja zadnjega koroškega vojvode, ter opisal tudi tozadevne ceremonije. Spodbudil je člane, naj res skrbje za mladino, in naj se vzgaja v slov. šolah. Zato je pa treba po možnosti podpirati slov. šolsko družbo sv. C. in M., na kar je gdč. Zavrašek nabrala v ta namen lep znesek. Dvorana je bila tudi tokrat polna; temu pa so pripomogla došla društva. Zastopan je bil »Triglav«, »Sokol«, »Slavulj«. Počastilo je pa »Domovino« tudi nekaj gospodov od graške inteligence, katerim izreka društvo tem potom najiskrenejšo zahvalo. Da pa uspevajo prireditve »Domovine«, leži le v tem, ker uprizarjajo vedno gledališke igre. Mislim, da je v teku treh mesecev 6 iger prav zadosti; prepisujejo pa se zopet vloge za mesec april. Samo želeli bi bilo, da bi tukajšna slov. društva ustanovila skupni dramatični odsek, ki bi lahko skrbel tudi za večje igre.

Sina je hotela na vsak način imeti! Minuli teden je nastal v Gradcu velik družinski škandal, v katerega je zapletena žena skladatelja barona Cojza, babica Gaber in prejšnja Cojzova služkinja Hirt.

Cojzova rodbina pohaja iz znane kranjske Cojzove hiše. Ako bi dobil ta graški Cojz sina, bi isti prišel po polnoletnosti v posest rodbinskega premoženja v znesku 100.000 K, do tistega časa bi pa imela glasom nekega starega testamenta uživati obresti stariša. Ker se je rodbini dosežaj slabo godilo, je baronica hotela na vsak način priti v posest tega premoženja in je stopila v zvezo z babico Gaber, ki je obljubila proti plačilu 500 K preskrbeti baronici dečka. Pregovorila je služkinjo Elizabeto Hirt, da ji je prepustila svojega novorojenega nezakonskega dečka proti plačilu 1000 K. Baronica se je izdajala za nosečo, ter je odšla meseca februarja k babici ter obvestila svojega moža in sodnijo, da je povila dečka. Krstili so ga za Egona. Od sodnije je zahtevala izplačilo zaostalih obresti in redno izplačevanje nadaljnih rent. Policiji se je pa postopanje baronice zdelo sumljivo in je izvršila tajno preiskavo. Razkrila je ves škandal. V petek zvečer je policija izvršila hišno preiskavo na stanovanju baronice in babice ter našla original dolžnega pisma, s katerim se je zavezala baronica plačati babici 500 K za podtaknjeno dete. Policija je aretirala baronico in babico ter išče sedaj služkinjo Hirt. Gradčani se za to zadevo silno zanimajo, ker je spadala Cojzova rodbina med najboljše graške kroge.

Iz Slovenske Bistrice. Upravno sodišče je ugodilo slovenski pritožbi proti mestnim občinskim volitvam v toliko, da je razveljavilo v 3. razredu izvolitev našega »lepega Tonija« Orrratscha, pristnega Germana s Šmartnega na Pohorju. Ko je bil naš »lepi Toni« izvoljen v občinski odbor, si je kol kupil cilindar in paradržal z njim po mestu. Kaj pa, če bo sedaj lepi Tonček iz občinskega odbora zletel? Mi menimo, da lahko že danes ponudi svoj cilindar Petru Novaku, kajti pri teh volitvah ga bo Peter gotovo vrgel.

Iz Marnberka. Zaprlj so 33 letnega oženjenega slikarja Franca Pajka, ker je ukradel gostilničarki Lukas iz spalnice precejšnjo vsoto denarja.

Promoviral je v soboto na graškem vseučilišču doktorjem prava g. Alojzij Trstenjak, odvetniški kandidat v Ormožu. Prisrčno častitamo!

Iz Ptuja. Nemški listi poročajo, da se umakne državni poslanec Malik pri prihodnjih volitvah v zasebno življenje. Ustanovil si je na Dunaju šofersko šolo in hoče od tega živeti. Tudi deželni poslanec Ornič je izjavil na shodu v Slatini, da drugo leto ne bo več kandidiral v deželni zbor.

Svinjska kuga je razširjena v zgornji Pesniški dolini, dalje v občinah Bukovci, Berstje, Slovenja vas in Cirkovci ptujskega okraja ter po Spodnji Sotelski dolini, v Zakutu, Arčičah in na Vidmu.

Odlikovana gasilca. Člana prostovoljnega gasilnega društva pri Sv. Juriju ob Ščavnici Jurij Brumen in Alojz Čagran sta dobila častno kolajno za 25 letno zaslužno delovanje pri društvu.

Iz Laškega trga. Namestnik je podelil učitelju Henriku Hriberniku v Gornji Rečici častno kolajno za 40 letno zvesto službovanje.

Kuga na gobcih in parkljih je razširjena pri goveji živini v Selnici ob Muri in v mnogih občinah lipniškega in radgonskega okraja. Zaneslo se jo je iz Ogrskega. Sejmi so v tamkajšnjih krajih zaprti.

Dobova. Volilni imeniki za občinske volitve na Vel. Obrežu so razporejeni v pogled. Kdor se kaj zanima za izid volitev, si jih lahko ogleda in da kako nepravilnost na zapisnik; čas zato je do 23. t. m. — Sedanjemu županu se majo županski stolček in kakor kažejo znamenja, se mu bo tudi zvrnil. Zameril se je na vse strani. Da bi pridobil volilce zopet zase, straši Obrežance, da hočejo imeti rihtarijo v Dobovi. Na ta lim mu pa količjak previden človek ne bo šel. Res je, da ima prvi razred v Dobovi večino, a en razred še ne odločuje za izvolitev župana, niti ga nihče ne zahteva v Dobovo, temveč bo vsak gledal, da bo poprijel z omimi Obrežanci, ki so za pametno gospodarstvo. Zanaša se tudi na pomoč g. župnika govoreč, da bodo z njim potegnili, o čemur pa prav gotovo ne verjamemo. Vemo pa, da je na Obrežu še dosti apmetnih mož, ki so zmožni za odbornike in te bomo volili. Nihče naj se ne da slepiti!

Dijaška kuhinja v Ptuj. V prvem tečaju tekočega šolskega leta so darovali za kuhinjo: 50 K Klub naprednih slov. akademikov v Celju; 25 K Posojilnica v Makolah; po 20 K: Andrej Jurtela, prof. v Moskvi, J. Fleck, prošt, dr. T. Horvat, odvetnik; po 10 K: Okrajna posojilnica v Ljutomeru, J. Klasing, odvetnik v Gradcu, A. Kolarič, prof., Poplatnik Jos., župnik na Polenšaku, Fr. Toplak, c. kr. davčni upravitelj. 8 K Melhijor Zorko, kaplan na Hajdinu; 7 K Neimenovan za kruh sv. Antona; po 6 K: dr. Iv. Fermevc, odvetnik, prof. dr. Jos. Komljanec, Janez Toman, župnik na Hajdinu; po 5 K: Arnuš, posestnik, Kazimir Bratkovič, c. kr. notar, Al. Brenčič, trgovec, dr. Tone Gosak, odvetnik, dr. A. Gregorec, zdravnik, Lad. Jerše, c. kr. davčni oficijal, Ant. Jurca, c. kr. komercialni svetnik, Neimenovan po prof. Kolariču, Oton Ploj, c. kr. notar v Črnomlju, Ferd. Pšunder, mestni vikar, dr. St. Sagadin, c. r. sodnik, Al. Senčar, trgovec, dr. Bela Stuhec, zdravnik; 3 K Pij Vakselj, kaplan; po 2 K: Druzovič, posestnik, Fr. Koser, c. kr. poštar v Juršincih, gospod. Zalika Muršec, Lj. Sagadin, uradnik, gospa M. Zupančič, veleposestnica; po 1 K: Benkovič, mag. pharm., Jos. Zupanc, dež. vin. instruktor, J. Žmalhar. Živil so darovali: Drevenšek, Druzovič, Firbas, Lenart, Majerič, Peteršič, Pihler in Tašner. Odbor se zahvaljuje vsem p. t. dobrotnikom ter prosi še za naprej blagotnih podpor.

Sv. Rupert v Slov. gor. (Župnik Pajtlar kot moralist.) Trdo kožo vam imajo kmetje v Selcih. Pred kratkim je baje v Selcih v neki krčmi med pivci pala nemoralna šala, s katero se je potem tudi bavila c. kr. okrajna sodnija pri Sv. Lenartu. Izkazalo pa se je, da je bila zadeva pretirana, zato so bili tudi obdolženci oproščeni. Kljub temu je smatral g. župnik Pajtlar za potrebno, pregreto vso zadevo na prižnici, tako da je sedaj vsa fara izvedela za podtikano dejanje. V svoji gorečnosti je rekel župnik, da so Selčani svinje, če je vest resnična. Ta je pa res lepa! Ker si župnik radi preteče kazni ne upa spustiti svoje jeze na posameznika, mora vsa občina požreti tako žalitev. No — saj pa imajo ti naši ljudje res trdo kožo.

Sv. Lenart v Slov. gor. (Stanovanjsko vprašanje pri nas — in Slovenci.) Ni ga menda na Štajerskem trga, v katerem bi bilo primeroma tako malo stanovanj kakor pri Sv. Lenartu. Trg sam je jako majhen in do nedavna so bile skoraj vse hiše v trdih nemčurških rokah. Kaj to pomeni, si lahko vsakdo predstavlja. Rajni dr. Čuček je bil pred leti odvetnik pri Sv. Lenartu, a ker se ni klanjal nemčurjem, so mu odpovedali stanovanje, vsa vrata so mu bila zaprta in ni mu preostalo drugega kakor, se odseliti. Tako razmerje bi si gotovi gospodje želeli še danes. Previdnemu postopanju Slovencev pa se je vendar posrečilo kljub pritisku »Südmärke« dobiti celo vrsto hiš v slovenske roke in k temu še posestvo z najlepšimi stavišči. Žalostni časi dr. Čučka so tedaj minuli. Kljub temu pa je še danes veliko pomanjkanje stanovanj in mnogo Slovencev je prisiljenih stanovati po nemških hišah. Z veseljem pozdravljamo zato namero »Posojilnice«, ki si hoče postaviti na svojo jednodnostropno hišo še drugo nadstropje. Če smemo verjeti vestem, se gane tudi Hranilnica, toda slišali smo, da hoče v svoji znani sebičnosti postaviti le kočico zase in za svoje uradnike. Je pač vелеm Roškar zraven. Gradnja novih hiš je jedina pravilna — stanovanjska politika. Le na ta način se da ptačiti cene nemčurških posestev, ki so se v zadnjem času naravnost do blaznosti zvišale. Le na ta način je mogoče, da se kmečko ljudstvo naseli v šentlensarkem trgu.

Iz Slovenskih gor. (Roškar — delo in dijete.) Nedavno sem slišal govoriti o poslancu Roškarku, da ne izpusti ne enega uradnega dne pri okrajni hranilnici, da pa nikdar ne prihaja k uradnim dnevom »Posojilnice«, kjer je tudi v načelstvu. Tajnost tega čudnega postopanja pa ni morda v tem, da pri »Posojilnici« ne bi rabili pomoči tega vsevedneža, marveč v tem, da dobi pri »Posojilnici« letno nagrado, če pride k uradnim dnevom ali ne, pri hranilnici za dobiva le od dneva, katerega uraduje. Res vzor delavca-trpina.

Automobilna zveza Maribor—Sv. Lenart. Kakor znano, so prosili Slovenci prvi za koncesijo za avtomobilni promet Maribor—Sv. Lenart ter tudi takoj začeli voziti. S svojim nastopom so znali privezati nase tudi Nemce, ki so do sedaj zastojali čakali na pomoč od strani svojih ljudi. Z avtomobilom pa se je delala konkurenca Nemki Lininger, ki ima vozno pošto. Ta se je obrnila za pomoč k svojem, ki so iz te popolnoma gospodarske zadeve naredili na mah narodnostno vprašanje. In to je zadostovalo namestniškemu svetniku pl. Weissu. Prej se je kar cedil naklonjenosti podjetju, šel mu na roko, kjer je le mogel. A komaj so se zglasili Nemci, takoj se je v g. pl. Weissu ohladila navdušenost za takšen napredek. Zadeva danes še ni rešena, zato opuščamo za danes vsako nadaljnjo kritiko. Morda pa je rezervirano postopanje g. pl. Weissu je prisiljeno, morda stoji kot nepristranski cesarski uradnik vendarle na stališču, da gre nam Slovincem, ki smo prvi prosili za koncesijo, prvenstvo. No, pa bomo še že videli, ali smo res le bedna »raja« ali pa vsaj trohico jednakovni avstrijski državljani!

Studenci. Pri nas je vedno bolj živahno gibanje za slovensko šolo; ki nam jo bo postavila Ciril-Metodova družba. Roditelji namreč začenjajo uvidevati vedno bolj, da v Mariboru in okolici danes brez temeljitega znanja slovenščine ni več mogoče naprej. Zato si vsi želijo, da se otroci nče že v ljudski šoli slovenski. Zakaj pa se naš občinski predstojnik Jurič slovenski uči, ako znanje slovenščine ni potrebno, kje bi si neki on v Mariboru sploh košček kruha zaslužil, ko bi ne znal slovenski? Ako torej hočejo Studenčani slovensko šolo, jo hočejo le v prid svojim otrokom. Pred kratkim smo imeli tu shod za slovensko šolo. Naša slavna občina z dičnim predstojnikom namreč na vse kriplje zavlačuje uradni ogled na stavišču. Že 5 let nas imajo nemčurji za norca. Ampak v bodoče bomo napeli druge strune. Skrbeli bomo, da se bo z Nemci tam, kjer imamo mi večino, postopalo tako, kakor ravnaajo oni z nami. In če ne bo šlo drugače, bomo začeli tako, kakor delajo Čehi na Češkem in na Dunaju. In potem ne bo šale! Mi moramo biti drznejši in ne tako boječji. Posebno naši deželni poslanci naj zaropotajo in če ne gre drugače, naj začno z obstrukcijo. Ta bi bila lepa, da bi mi Slovenci ne imeli niti pravice, na lastne stroške si postaviti šolo v občini, v kateri lahko na prstih štejemo »prave« Nemce!

Od Sv. Trojice v Slov. gor. (Lepi Feri.) Linhart si je priporil pri nas znamenitega sotrduška v osebi daleč okoli znanega »lepega Ferija«. V Pettau-er Zeitung« je odkladal zadnjič svojo jezico radi nastopa Slovencev pri volitvi v okrajno bolniško blagajno. Slovenski volilci — delojemalci so namreč na dan volitve lepega Ferija na cesto vrgli, češ,

on pri volitvah pri Sv. Lenartu nima ničesar opraviti. In res je moral Feri na poziv načelnika Heiterja sramotno zapustiti volilni lokal. In to boli. Še bolj pa bo to bolelo ubogega Ferija, če bo v svoji vsevednosti nekoliko v pravila pogledal in tam našel, da bi ravno on kot odbornik bil poklican biti v komisiji in da so Slovenci kakor njega tako g. načelnika pošteno za nos vodili. Je pač nesreča, če je človek brihten kakor »ta lepi Feri«.

Ivanjkovci. Iz poročila tajnikovega na občnem zboru našega gasilnega društva zvemo, da je imelo v pretečenem letu 1913 eno redno in eno veliko vajo z malo in veliko brizgalno. Enkrat je bilo društvo z malo brizgalno pri ognju v Pavlovskem vrhu. Znake za štiriletno članstvo dobi 22, za dveletno pa dva gasila. V paradni uniformi se je društvo udeležilo sv. maše na Florijanovo in cesarjev rojstni dan z godbo. Priredilo je eno tombolo in tri srečolove; čisti dobiček pri tem je znašal 217 K 34 vin. Koncem leta 1912 je bilo društvo na brizgalnah dolžno 2350 K, koncem 1. 1913 pa 1850 K. Izmed društvenih dobrotnikov je imenovati presvitlega cesarja, ki nam je daroval 200 K, okrajna posojilnica ormoška je dala 20 K, ormoški okrajni zastop 50 K, 36 podpornih članov je plačalo 58 K. Društvo šteje 32 rednih članov in sicer jih je iz Ivanjkovcev 8, Mihalovci-Svetinje 7, Veličane (Jeruzalem in Plešivica) 9, Cerovec 3, Stanovno 4, Lahonci 1. Oženjenih je 28, neoznenjeni pa 4 člani. Posestnikov je 17, neposestnikov pa 15 članov. Najstarejši je star 58, najmlajši pa 20 let. V pretečenem letu je izstopil en član, na novo pa se ni sprejel nobeden.

Ivanjkovska kmetijska podružnica je priredila dne 12. in 13. februarja poučne tečaje v rezi, dne 8. marca pa poučni shod v Lahoncih. Vsakokrat je predaval g. Pirštinger. Udeležba je bila vedno polvoljna.

Kmetijski vestnik.

ZELENO CEPLJENJE IN GUMIJEVE VEZI.

Zeleno cepljenje je posebno pri naših malih posestnikih udomačeno in priljubljeno. Če jim gre vse po sreči, dosežejo tudi z njim v kratkem svoj cilj s primeroma malimi izdatki. Še tako ugodno vreme in spretnost cepljarja pa ne zaležeta nič, ako so za zeleno cepljenje potrebne gumijeve vezi slabe kakovosti. Slabe vezi povzročajo mnogo nepotrebnih stroškov in zamudo časa, torej naravnost zgubo. Koliko pa ima jeze tisti, kateremu gumijeve vezi za 2 ali 3 dni ali pa celo za hrbotom popokajo, ve marsikateri vinogradnik pri nas iz predlanske izkušnje.

Ker ni več daleč čas zelenega cepljenja in bodo trgovci gotovo že sedaj naročevali gumijeve vezi, si štejem v dolžnost tako trgovce, kakor tudi vinogradnike opozoriti na gumijeve vezi, ki jih prodaja tvrdka: Rud. Oesterreicher na Dunaju (II. Lillienbrunn, 10) pod imenom »Trissin«. V moji osemnajstletni praksi sem imel priliko premnoge fabrikate uporabljati in preizkusiti, vendar lahko z mirno vestjo trdim, da nisem našel med njimi kaj boljšega, pa tudi ne enako dobrega, kakor so gumijeve vezi »Trissin«. Enake izkušnje imajo tudi drugi strokovnjaki, posebno v Dalmaciji, kjer se mnogo cepi na zeleno in kjer so se »Trissin«-vezi izmed vseh preizkušenih najbolj obnesle. Če ostanejo te vezi to, kar so bile do sedaj, se priporočajo same.

1 kg »Trissin«-vezi stane na Dunaju 28 K in vsebuje okoli 4000 trakov. Nekateri drugi fabrikati so sicer ceneji, a jih gre le okoli 3000 kom. na 1 kg. »Trissin«-vezi so torej le na videz dražje, v istini pa ceneje, kakor marsikateri drugi fabrikat, ker jih je več v 1 kg. povrh so še mnogo boljši in kjer se gre za končni uspeh, tam ni gledati na ceno. Razven tega jamči tvrdka primeren čas za trpežnost svojih »Trissin«-vezi. Vinarski nadzornik g. Strekelj je poročal lani v nekem dalmatinskem časopisu med drugim, da so tam rabili 3 leta stare »Trissin«-vezi z istim uspehom, kakor sveže. To je pri drugih vrstah skoraj izključeno; važno pa je to za trgovca in vinogradnika, ako mu jih kaj ostane. Vse to, posebno pa jeza, ki smo jo imeli predlani z neko vrsto gumijevih vezí, ki so sproti popokale, mi je povod, da sem napisal te vrstice. Ako pa ima kedo nasprotno izkušnje, bo dobro, da se tudi oglasi.

Jos. Zupanc, dežel. vinarski inštruktor v Ptuj.

GNOJENJE VINOGRADOV.

Pri gnojenju vinske trte greše naši vinogradniki še prav mnogo, kajti gnojenje se po večini ne vrši potrebam rastline primerno. Trs rabi za svojo rast in za svoj razvoj pred vsem kali, dušik, fosforo kislino in apno. Nobena teh snovi ne sme manjkati, kajti ako katera manjka, potem ostane gnojenje z ostalimi snovmi tako dolgo brezuspešno, dokler se ni dodalo še manjkajoče. Vinska trta rabi pred vsem več kalija, kakor vse druge rastline. Mnogožna v grozdu nastalega sladkorja je odvisna od množine kalija, ki se ga je potom gnojenja izročilo trsu. Kali oslabi vinsko kislino, to se pravi: vinska kislina se nevtralizira in iz tega nastane vinskokisli kali, ki se takrat, ko vino vre, sesede na stene vinskega soda kot kisl kalijeva sol in sicer izgleda ot siva ali rudeča kristalinična skorja (surov vinski kamen). — Kali napravi vinsko trto tudi proti boleznim bolj krepko. — Dušik pospešuje rast lesa in listja, utrjuje torej razvoj rastline ter pospešuje s tem tudi nastanek grozda in vpliva na množino pridelka. Tudi fosforova kislina je neobhodno potrebna redilna snov. Ona pospešuje rodovitnost in izboljšuje skupno z kalijem kakovost pridelka. Hlevski gnoj sam ne more priversti vseh potrebnih snovi, osobito velja to za nove nasade z ameriškanskim trsom, vsled tega mora vsak ra-

čunajoči vinogradnik rastlini pomagati z umetnimi gnojili, kajti samo na ta način se vinsko trto pravilno redi. Po mnogoštevilnih izkušnjah se priporoča, da se za dopolnilo h gnojenju z hlevskim gnojem porabi še na vsakih 100 trsov 6 do 9 kg kajnita ali 2 do 3 kg 40% kalijeve soli, 5 do 7 kg Tomaževe žlindre ali toliko superfosfata, 2 do 3½ kg čilskega solitra ali 1½ do 3 kg žveplenokislega amonijaka.

Kajnit in 40% kalijeva sol se pomeša z Tomaževo žlindro in se v jesen ali na spomlad zakoplje med trse in sicer prav globoko. Čilski soliter pa se do polovice porabi, ko začne trs poganjati, do polovice pa po cvetu. Čilski soliter se samo potrosi in ga je treba čisto rahlo vkopati v zemljo samo v zelo strmih legah. Ako pa se rabi mesto čilskega solitra žveplenokisli amonijak, potem je tega treba zmešati s kalijem in z superfosfatom (s Tomaževo žlindro v tem slučaju ne) ter ga v zgodnji pomladi raztrositi in zakopati. — Odločno se sviri pred nakupovanjem takozvanih »vinogradniških gnojil«. Slednja so mnogo predraga, razuntega se s tem silno lahko goljufa od strani nepoštenih trgovcev. Vsak vinogradnik si po zgoranih navodilih lahko sam pravilno zmeša potrebna gnojila.

LISTEK.

Ropar kot zvodnik.

(Srbski spisal Lazar K. Lazarevič.)

Jahal sem s pandurjem.

Bil je poleten dan, da bi se človek pričkal z onim možem, ki je trdil preteklo zimo, da mu je najbolj vroče poletje ljubše kakor najmilejša zima. Solnce je neznosno žgalo. Nad žitom je trepetalo in valovalo ter se dvigalo v solčno sparino. Drevje z vžoltelim listjem je zrló kvišku kakor bolnik, ki si želi v vročici kapljice vode. Živad je postajala na polju pod osameló jablano. Noben pič se ni gnil, vsa narava je bila pobita, brezzavestna, kakor da izteza jezik in hrope.

V glavi, v možganih strašna praznóta — Sahara! Čutiš se zbitega in topega in komaj dihaš. Misli sem že, da ne dospem živ v vas.

Ko pa sem prišel tja, sem si hotel prihraniti lakoto za počitek kakor tisti dobrojedec, ki si nasuje v juho najprej popra in soli, potem šele zgrabi za žlico. Misli sem tudi na to, da ne pozabim na svoj opravek, zato sem se pohitel, da ga izvršim, medtem pa sem se veselil na počitek in na spanec, ki me čaka v prijetnem hladu.

Kdor ni koprnel ves dan od žeje ter potem počival ponoči pod streho, ne ve, kaj je užitek. Jaz pa nisem mogel slutiti, da ne zatisnem vso noč očesa.

Pa je bilo tako.

Krčma je bila podrtinasto, razvaljeno, nizko in umazano poslopje, in »soba za gospodo« je bila poslikana tako, da je spominjala na rakvo; vsepovsod je smrdelo po žganju.

Lahko si je tedaj misliti, s kakšnim veseljem sem se pripravil jaz, ko me je Ugričič prisilil, da prenočim pri njem. Vzprejel me je bogme dobro. Tistega dne se je vrnil njegovega brata sin domov od vojakov. Velika hiša, ljudje bogati in veseli, pogostili so me imenitno. Prav posebno mi je ugajala hči Ugričičevega brata. Sveža, krepka lepótica, ki je kar žarela življenja. Njena hoja je bila čvrsta, sicer se niso stresala pod njenim korakom ne tla ne okna, pač pa so se premikali njeni polni udje sami in njene prsi. Lahkonogo je hodila semtertja, in na ramenih, na ozkem in napetem gundiču (jopiču) so se napravljale podolgovate gubice, kakor na mleku, če se nareja smetana.

Večerjali smo pod orehom. Ves večer nam je stregla, ne da bi izpregovorila besedico. Potem me je spremila v hišo; v sredi je bil prostor, kjer je gorel na ognjišču ogenj, in na vsako stran sta bili dve mali sobi. Ono na desni so prisodili meni. Notri je bila lesena postelja, v nji nastlano sveže seno, pregrnjeno z dvema rjuhama in v zgledju dve blazini. Poleg postelje je stala mizica in pod oknom klop. Na steni je visela turška sablja na raztrganem jermenu, poleg pa dva samopala. To je bilo vse.

Ne morem se navaditi na nelepo srbsko navado, da mi sezuje blatne škornje čedno čisto dekle. Zato sem poklical pandurja in nisem pustil tega dela njej.

Zrla je na moje škornje, in jaz sem gledal na njo. Naj ji rečem, da sede? Ni namreč sedla. Najrajše bi z njo kaj govoril. Pa kaj?

»Si že večerjala, Stana?« Šišal sem, da jo kličejo za Stano.

»Ne še.«

»In zakaj ne?«

»No...!«

»Kaj moraš jesti vedno tako pozno?«

»Da.«

»Zakaj?«

»Zaradi dela.«

No torej, pa sem vedel. »Kaj moraš najprej pripravi večerjo starcem?«

»Da.«

»In potem šele prideš na vrsto ti?«

»Da.«

»Veš kaj, pri nas v mestu pa jedó ženske skupaj z nami.«

Pokrila si je z roko usta in del nosa, obrnila glavo malo v stran, se nasmehnila v zadregi ter zmigala z rameni.

»Pri nas je boljše, kaj?«

Slikar in pleskar

v Celju
Graška cesta 43
prevzame vsa v svojo stroko
spadajoča dela, kakor sli-
kanje sob, oerkev, gleda-
liških odrov, črkoslikarstvo
na steklo, les. Zmerne cene.

V. BEVC

**Vse bolezni
dihal** 110 5-3

pljučne bolezni

kašelj, nahod, influenco in astmo

zdravilo mnogoštevilni zdrav-
niki in profesorji vsak dan z

sirolinom „Roche“.

Izborni, blagodejni učinek izdelka se kmalu opazi. Neprijetno ponočno potenje izgine. Tek in telesna teža rasteta. Sirolinu „Roche“ lastna zdravilna moč se je izkazala že skozi 15 let. Manjvredne ponaredbe in takozvane nadomestne izdelke odločno zavrnite in zahtevajte izrecno sirolin „Roche“ v originalnem zavoju. Sirolin „Roche“ se dobi v vseh lekarnah po 4 K.

Obdržala je roko pri obrazu ter zopet zmigala z rameni.

»Če ti lahko kaj svetujem, ti rečem, omoži se v mesto.«

Spustila je roko, prišla za rob pri suknji ter ga stresala, kakor bi hotela kaj stresti z nje. Potem je okrenila glavo popolnoma proč od nje ter vprašala, kakor da govori steni: »Si hočeš umiti noge?«

»Ne maram; kaj noge? Pojdi vendar večerjat, saj si delala dosti ves dan.«

»Tak pa zbogom!« je dejala, ne da bi se okrenila zopet k njej, šla vun ter migala z rameni. Pandurju sem rekel, naj gre spat. Svoj revolver sem obesil k postelji. Potem sem se razpravil, odprl oknice ter si našel cigareto. Nazadnje sem ugasnil svečo ter se trudil zlekniti po postelji. Ah, kako prijetno je bilo to!

Skozi okno me je prišel pahljat oživljajoče rahel vetrček, in duh po senu mi je vzbujal prijetno razpoloženje. Odzunaj sem slišal, kako si je odtrgal konj šop sena z voza in kako je včasih zahrzal, da so se mu stresale nozdrvi. Črček je črčal — drugače je bilo vse tiho. Meni pa ni hotel priti spanec.

Zasledovale so me misli, ne ravno neprijetne misli, ki sem je jim s slastjo udajal, četudi je bila noč vedno poznejša. Prav dobro mi je storilo, da sem si predstavljala Stanino podobo. Prav res ni bilo na njej nič romantičnega, a prav naslajalo me je to zdravje, ta krepkost, to cvetoče življenje.

Sčasoma so postale te podobe bolj zamotane in nejasne. Videl sem, kako jaha kočijaž Trifun na studenčni žrdi in razprostira kravjo kožo. Na vratu me nekaj prijetno požečka, obrnem se in vidim Stano, ki drži v roki šop pšeničnih klasov. V tem trenutku mi zapelje vozno kolo prek nog! Ustrašim se, udarim z glavo ob posteljo, in s spanjem je bilo zopet pri kraju.

Nisem hotel užgati sveče, pa po mojih mislih je šlo na polnoč. Tedaj začujem, kako so se odprle hišne duri, in slišal sem še naprej nerazločen šum. Skozi razpoke v vratih sem videl, da gori v kuhinji še ogenj.

Počasi je postal šum razločnejši. Prvo, kar sem slišal, je bilo: »Ta tukaj spi trdno.«

Bil je moški glas. Nato začujem, kako odvrne ženski: »Prav gotovo!«

Bogme, prav gotovo, bila je Stana!

Premišljal sem za hip, ali naj vstanem ter sedem k njim. V roki sem že imel zapah na vratih, ko se spomnim, da bi bil znabiti tema dvema zunaj v napoto. Ali naj pogledam, kdo da je? Poškilel sem skozi razpoke v vratih. Bržkone je sedela zunaj z bratom.

»Tako je, vidiš, sestra; tako sem se mučil in sem prišel tudi po svetlo. Zdaj pa sem odvrnil od sebe vse in imam za seboj svojo vojaško službo. Zdaj mi preostane edino to še, da tebe — da tebe omožim v božjem imenu ter se oženim tudi sam... jaz...«

Stana je molčala.

»In veš kaj? Glej vendar, saj vem vse! Jaz — meni bi bilo ljubše, da si mi povedala sama, kakor da so mi povedali še le drugi. In potem, glej — saj veš... jaz sem ga sovražil in... in oni —«

Molčala je še vedno.

»Jaz, veš — jaz ga poznam prav dobro. Naj si le izbije iz glave — vse to, kar si misli. Jaz te ne dam nikomur, ki je manj kot jaz. Jaz ti bom poiskal fanta — in še kakšnega fanta!«

Vstala je ter šla s polenom k ognju. Izgubil sem jo izpred oči. Tudi brat mi je obračal hrbet. Pijunil je, natezal je besede ter prevdarno nadaljeval: »Jaz sem mu vse razložil, onemu... Timo: Ne hodi okoli moje hiše in... ne lazi za mojo sestro, kajti jaz... da veš — jaz ne poznam tu šale.«

In nato je nadaljeval z jeznim glasom, odsekano in vendar glasneje kot dozdaj: »Kaj je on in kaj ima. Švaba (Avstrijec) je. Jaz... jaz vem vse. Prej je imel gotove papirje, prekinjek poslikane, velike kakor dlan, te je nesel k židu v mesto in dali so mu za te papirje denar, zdaj pa še tega nima več. Ubog je in gol kakor kamen, ima samo tisto malo posestvece — pijun! — vrag vedi, odkod je dobil denar zanj? Da, da! In kakšni papirji so to? — Jaz vem vse, prav vse... Kaj potem? Svoj čas je prišlo od švabskega cesarja na našega okrajnega poglavarja pisanje, v katerem je stalo, naj Timo primejo. Pa je tako: moj Timo je hodil vedno s tistimi papirji k židu, žid mu je dajal dukate in on dukate okrajnemu poglavarju; ta pa njemu: »Pojdi lepo domov ter se pošteno vedi. Srbski državljani si in Oger je tisto kot Turek; ne veruje v Boga in v Bogorodnico...« In kaj je to? In kaj je to, da mu reče to poglavar... Kolikokrat pride v vas, mu potrkna po rami ter mu reče: »No, kako ti, junače?« — Ta naj bi bil junak? Saj se družil le s slabiči, s poštenim fantom si ne upa udariti. Seveda! Ko sem se jaz nekoč, predno sem bil vojak, napil ter ozmerjal njegovo švabsko mater, mi ne reče nič, pa prav nič drugega kot: »Zakaj delaš to?« — Jaz mu odvrnem: »Tako, zato!« in on nato: »Pusti, pusti, Živko!« In jaz: »Pridi vendar sem, če se upaš. Lahko ti je biti male paglavce, pa pridil sem, k meni!« — In on pravi: »Nočem, Živko, nočem.« — In jaz: »Tak se ne upaš, ti pasjec, pridil sem, na kolenih te pričakujem!...« In ko ga je pozval Radojka Milič za Švabo, ga je hotel najprej preteptati in potem, tako so pravili, je začel jokati, da ni Nemec, ampak skozi in skozi pravi Srb, in ko je to pojasnil še učitelj ter ozmerjal vaščane, ker mu pravijo Švaba. In kako nosi hlače! Saj si ne zna prekriti naramnic kakor mi; gre čisto pokvečen... Da, in njegova mati je Švabica, četudi nosi kito zvito po naše — to ni nič. Jaz vem — da časte Švabi najbolj svetega Martina in on tudi — in kaj potem? — Saj vem vse to! — In potem reče svoje žito s koso! — Da, tako je! Jaz vem, da si ti bila, ko si pomagala pri Stojčevih, vedno okoli njega in vsa vas ve. Jaz ti pravim — ta Timo — še pogledati ga ne smeš nikdar. — Jutri bom zopet proklel njegovo švabsko mater in potem bom videli. — Saj se nič ne upa!«

V tem hipu močno potrkna na vrata, in oba skočita kvišku. Črez prag pridejo trije možje. Jaz sem videl le enega lahko. Bil je mlad, lep ter je nosil srebrne zapone na prsih. Rob njegovega pokrivala mu je segal na lice, za pasom mu je tičalo orožje, v roki je držal samopal.

»Dober večer«, reče z ostrim glasom.

Dekle se je prestrašilo, in Živko zavpije: »Slabo se ti bo godilo, kakor Bog hoče.« Videl sem le še, kako je plapolal ogenj z ognjišča po prostoru.

Nato nisem mogel opaziti nič več, zakaj oni trije možje so zaprli s hrbit špranjo, skozi katero sem gledal. Slišal sem le še lomastenje, stokanje, kašljanje in kako je Stana stisnjeno zakričala: »Roparji!«

(Konec prihodnjič.)

Lahka uganka.

Vi stric, seveda lahko se smejite

In na denarju zdaj lepo sedite

Na trtah polno hmelja ste imeli

Ker umetna gojila prava ste zadeli

Od znane trdke v Žalou je-li?

Vedno hmelja Joško boš imel obilo

A stotakov lepo Ti število

Bo hmeljski kupec moral štet

Izveš skrivnost kje treba jih je vzeti

Črke prve spravi v dvojico besed!

Beleške.

Velika nesreča v Benetkah. Na Jožefovo poldne sta trčila v enem izmed beneških morskih kanalov skupaj mali parnik za prevažanje oseb in vojna ladija torpedovka. Ko je parnik odplul od mostiča, se je kazal na vodi neki hidroplan (stroj, s katerim se more letati po zraku in plavati po vodi); vse je sledilo njegovim letom, celo parniško osebo je pozabilo na svojo dolžnost. Tu je trčila v parnik torpedovka in ga razklala na dvoje. Mali parnik je izginil v eni dobri minuti pod vodo ter potegnil skoro vse pasažirje s seboj, ki so nič slučajno sedeli v kajuti. Mnogo mornarjev torpednega čolna T 56 je skočilo v morje ter skušalo rešiti ponesrečence. Tudi parnik »Sant Elena«, ki vozi med Benetkami in Lidom in ki je takoj za parnim čolnom vozil proti mestu, je začel takoj pomagati. Ravnotako so v pristanišču se nahajajoče vojne ladje takoj izpusile v morje parne barkase, med temi tudi cesarska jahta »Hohenzollern« in vojna ladja »Goeben«. Mnogo prostovoljnih reševalcev je skočilo v vodo ter se bližalo potaplajočim. Neki ognjegasec je prinesel tri vtopljence na kopno. Italijanski pomorski poročnik, ki je tudi utonil, je skušal sebe in več oseb rešiti, vendar so ga obupanci tako objeli, da so se vsi potopili. Opetovano je poskušalo več potapljačev vdreti pod vodo v spodnji del ladje, v katerem je mnogo utopljenec, vendar je bilo to zaradi vodnega pritiska nemogoče. Vso noč je ostala avstrijska tovorna ladja »Titan« na kraju nesreče, da sveti s svojimi električnimi razsvetljevalci. Do pol 12. ponoči je ležalo v mornariški bolnišnici sv. Ane 20 mrtvecev, ki še niso bili spoznani. Število žrtev presega število 50. Neka ženska, ki je gledala s parnika »San Elena« smrtni boj ponesrečencev, je zblaznela. Poveljnika torpedovke so zaprli in pride pred vojno sodišče.

Laški vohun v trdnjavi Malborget na laško-koroški meji. Velikansko pozornost je vzbudila novica, da so prišle vojaške oblasti na sled ognjičarju (fajerverkerju) Brzeskemu, da v trdnjavi Malborget vohuni za Lahe. Ognjičar Brzeski, ki služi že dvajseto leto, je bil več let v Malborgetu. Ker je bil zelo zmožen in vporaben, je užival veliko zaupanje in je imel vpogled v vse važne in tajne listine in načrte, ki so se tikali trdnjave in njenih podrobnih utrd. To zaupanje pa je mož zlorabil v največji meri. Pred nekaj časom se je začelo ljudem zdeti sumljivo Brzeskega potrato življenje. Začeli so ga nadzirati in kmalu se je dognalo, da ima mož drug vir dohodkov, vir, ki pride iz inozemstva. Uvedli so nenadoma hišno preiskavo pri Brzeskem. Ta preiskava je imela izreden uspeh. Brzeski je imel krasno stanovanje s petimi sobami. Opremljeno je bilo stanovanje tako bogato in luksurično, da se težko najde tako stanovanje. Samo eno veliko ogledalo so cenili čez 500 kron. Poleg tega so našli precej zlatnine in srebrnine. Skupna vrednost oprave in opreme znaša čez 40 tisoč kron. Po dovršeni preiskavi so Brzeskija aretirali in so ga odpeljali v Ljubljano, kjer so ga izročili garnizijskemu sodišču. Preiskava je dognala, da je Brzeski celo trdnjavo Malborget, ki je najmočnejša trdnjava na avstrijski južni meji, naravnost prodal. Pošiljal je že več let načrte trdnjave in utrd in je izdajal sproti vse izpremembe v trdnjavi in v okoliških utrdbah. Za to je dobival velike vsote denarja. Če je žena o izdajstvu moža kaj vedela, še ni dognano. Za sedaj so zaprli razumne sobe in kuhinje Brzeskijevo stanovanje in uvedli preiskavo. Dodatno se poroča, da je uvedla vojaška oblast še več hišnih preiskav pri raznih gostilničarjih in drugih zasebnikih v okolici. Zadeva postaja vedno bolj zamotana in vse kaže, da Br-

Celje

Na debelo

Priporočava svojo bogato
založeno zalogo z galante-
rijskim in modnim blagom.
Postrežba točna.

Prica & Kramar

Za spomlad otročje
vozičke in igrače. —
Novost kravat in srajc.
Cene zelo nizke.

Celje

Na drobno

zeski ni le prodal trdnjave, marveč da je tudi go-
ljufal in da je vodil kontrebančno trgovino preko
meje. Njegovo ženo so zaprli za 24 ur, nato pa so
jo poslali v Malborget.

Iz odbora »Slov. Matice« so brez povoda, iz
samega sovraštva do naprednjakov, izstopili vsi
klerikalci in bodo odstopili gotovo tudi klerikalni
člani. Naši klerikalci torej razdirajo, kjer le morejo
in oškodujejo s tem vsako slovensko podjetje, če-
tudi m isto prav nič politično. Treba bo, da pri-
stopijo sedaj vsi narodno čuteči ljudje k »Slov.
Matici«.

V spomin 500 letnice zadnjega slov. ustoličenja
koroških vojvod prirede ljubljanska narodna dru-
štva začetkom maja veliko slavnost.

Letni dohodek ameriškega bogataša Rocke-
fellerja znaša po njegovem lastnem priznanju 100
milijonov dolarjev ali prilično 500 milijonov kron.
To je prilično 9 krat toliko kolikor plačajo letno vsi
avstrijski kmetje cesarskega davka. Rockefellerja
se smatra za najbogatejšega moža na svetu.

Dijaška stavka v Ljubljani. Minulo sredo je
izostalo na ljubljanskih srednjih šolah več sto di-
jakov in dijakinj od pouka. Hoteli so s tem prote-
stirati proti postopanju slovenskega deželnega šol-
skega sveta na Kranjskem, ki ni dal tega dne pro-
stega v spomin 500 letnice zadnjega slovenskega
ustoličenja koroških vojvod. Če se slovenski mla-
dini ukazuje, da mora slaviti nemškega pesnika
Schillerja, potem bi se naj pač spoštovalo njeno
narodno čustvovanje ob slovenskih narodnih spo-
minskih dnevih. Upamo, da ne bo vsaj sedaj ka-
kega nepotrebnega preganjanja mladih ljudi, ki so
storili sicer nepremišljen, pa razumljiv korak. O-
meniti pa moramo, da hujška i tu duhovniški časopis
»Slovenec« šolske oblasti, naj mladino strogo
kaznujejo. Sram ga bodi! Z vsakim sovražnikom
slovenskega čustvovanja drži ta duhovniški list —
za plačo ali iz hudobije?

§ 14 gospodari. Izšla je odredba po § 14, ki
določa zvišano število rekrutov in najetje 375 mi-
lijonov novega državnega dolga. Od te vsote se
porabi skoro vse za vojaške namene.

Državljanska vojska na Angleškem. Sedanja
liberalna večina v angleškem državnem zboru bi
rada pripomogla Irce do dalekosežne samoupra-
ve. Irski pa ima jedno pokrajino Ulster, v kateri
stanujejo po večini protestantski Angleži. In ti pra-
vijo, da se na noben način ne podvržejo katoliški
irski večini. Organizirali so celo armado pristo-
voljcev in pravijo, da se bodo z orožjem branili,
ako bi se dala Irski taka samouprava (autonomija),
kakor jo zahtevajo katoliški Irci. V Ulstru je prišlo
do velikih nemirov, ki postajajo nevarni, ker se
protestantski angleški vojski branijo nastopiti proti
upornikom. V angleškem državnem zboru tvorijo
liberalci s katoliškimi Irci večino, ki je trdno odlo-
čena, da svojo namero glede irske autonomije iz-
pelje.

Ceden menih. Iz Rima poročajo: 32letni pater
Friderik, upravitelj samostana pasijonistov na hribu
Celius, je ukradel 75.000 K ter pobegnil. Z njim je
izginila tudi neka mlada deklica. Imela sta že dalj
časa ljubavno razmerje. Ker nista imela potrebnega
denarja za beg, sta si ga izposodila iz samostanske
blagajne. Baje sta jo popihala v južno Ameriko.

Ruski gozdovi. Rusija ima ogromno gozdov.
Zadnja statistika izkazuje 550 milijonov hektarjev
v evropski Rusiji. Izvoz lesa je znašal lansko leto
čez 7 milijonov ton v približni vrednosti 320 mi-
lijonov rubljev.

Zrakoplovstvo. Turški vojaški aviatik Nouri se
je dvignil v Jafi in hotel leteti v Jeruzalem. S sabo
je imel pasazirja stotnika Ismael Hakkija. Par minut
po odhodu je padel stroj s precejšnje višine v morje.
Nouri je utonil, Hakkij pa se je obdržal na površju
in priplaval na breg.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Franjo Černešek, Novašlita: Ko pridete v
Celje, se oglasite v našem uredništvu. Nekdo nam
je poslal dopis z Vašim ponarejenim podpisom.
Pozdrave! — Št. Jurij ob J. ž.: Zanimive podrobnosti
iz življenja tamkajšnjih marinaric si prihra-

**Previdnost
je modrost,
obramba
je rešitev!**

Slavno, že skozi 40 let
tisočkrat preskušano in
izborno se obnašajoče
antiseptično

Praško domače mazilo

čuva pred onesnaženjem, vnetjem ran, lajša
bolečine, vpliva na hitro ozdravljenje in se
ga kot vlažnega mazila ne more pogrešati
v nobeni hiši.

1 puščica 70 v. se razpošilja vsak dan
proti predplačilu, 4 puščice za K 3-16
10 puščic za K 7 — poštnine prosto na
vsako postajo.

B. FRAGNER, c. in kr. dvorni
založnik —
lekarna „Pri črnem orlu“

PRAGA, Mala stran, ogel Nerudove ul. št. 203
Zaloga v vseh avstro-ogrskih lekarnah.

nimo za kedaj prihodnjič. Istotako bomo o priliki
opisali, kako je grešil K. Le potrpljenje. Take tiče
je treba prijeti za lase takrat, ko jih zelo boli. —
Zetale: Dotični imenik se je žal v tiskarni izgubil.
Določite vi primeren dan, pridem najbrže jaz. —
Središče: Porabil, iskren pozdrav!

Loterijske številke.

Linc, dne 21. marca 1914: 18, 39, 28, 86, 46
Trst, „ 24. „ 86, 67, 25, 80, 70

**Vaš reumatizem,
vaš protin,
vaše ozeblino**

zginejo, ako rabite

od mnogih zdravniških
avtoritet priporočeni

CONTHREUMAN

To sredstvo služi za hitro pomirjenje in
odpravo bolečin, oteklin, napravi členke
zopet gibljive, odpravi mravljinice in hitro
upliva pri masiranju, ribanju ali obvezah.
1 tuba 1 krono. 62

Izdelovalec in glavni zalagatelj

B. FRAGNER, lekarnar

dvorni založnik, PRAGA III, št. 203.

Če se pošlje denar naprej, se dobi franko

1 tuba za 1 K 50 v

5 tub „ 5 K — v

10 „ „ 9 K — v

Pozrite na ime preparata in izdelovalca.

Zaloga v lekarnah.

Mala oznanila.

Vsaka masno tiskana beseda stane
10 vin., navadno tiskane pa po 6 vin.
Znesek se mora vpsolati vnaprej, ker se sicer
inserirat ne priobči.

Proda se hiša

v celjski okolici, v najlepši
legi blizu Savinje; v fronti
6 oken. Zraven vrt s sadnim
drevjem. Nese na mesec
110 K najemnine. Cena zelo
ugodna. Ponudbe pod „Po
ceni“ na upravnistvo „Nar.
lista“. 153

Kupi se posestvo

v vojniški ali šentjurski
okolici, ki bi obsegalo 3-4
orale zemljišča, bi ležalo
ob cesti in bi bila zraven
potrebna poslopja. Ponudbe
na upravnistvo „Nar. lista“. 164

V najem

se vzame pekarija in sicer
najraje kje na Spodnjem
Štajerskem. Ponudbe spre-
jema **paromlin Peter
Majdič, Celje**. 120 3-3

Kupi se družinska hiša

s sadnim vrtom in dobro
pitno vodo v neposredni
bližini mesta Celja, proti
takojšnjem plačilu. Naslov
v upravnistvo tega lista. 129

Lep stavbni prostor za vilo

v krasni, zdravi legi ob
okrajni cesti I. razreda se
po ceni proda. Več povedo
v gostilni „pri vožnji s
čolni“ v Zavodni pri Celju.
124 3-2

KDOR
je s svojim
želodcem
in črevom
nezadovoljen
jemlje najredno nekaj časa
D' med Trauba želodčni prašek

GASTRICIN

Učinek presenetljiv
Dobi se v vseh apotekah.
Velika skatija stane 3 Kr.

GLAVNA ZALOGA:
Sternapetka, Dunaj, IV,
Favoritenstrasse 25.
Prospekti gratis in franco
Zdravniško dobo za
poskušanje GASTRICIN
brezplačno!

V Celju se dobi:
v lekarnah Oto Schwarzel
& Co., M. Rauscher.
68 12-7

! 500 kron !

vam plačam, ako moje
„Ria-balsam“ ne odstrani
kurjih oces, bradavic, trde
kože v 3 dneh brez bolečin.
Cena skatljice z garancijskim
pismom 1 K.
Kemeny, Košice (Kaschau) I.
poštni predal 12/227, Ogrsko

Kako ozdr. vite pljuče- ne bolezni, oslovski kašelji in naduho

popolnoma, vam povem
čisto zastoj. Pošljite
kuvert z znakom za od-
govor gospe B. Kolenska,
Vršice 883 pri Pragi.
Češko. 133 -2

Lepa pritlična hiša

z lepim vrtom in več drvar-
nicami je zaradi preselitve
tako na prodaj. Gaberje 81,
pri Celju. 5 minut hoda od
Sokolskega doma. 139 3-2

G je čaj, ki je preprisan
iz najboljših rastlin in
se rabi kot
A domače zdravilo proti
bolezni na živcih z
uspehom.

T čaj upliva pomir-
jevalno na živce, lajša
bolečine, dela kri, po-
spešuje spanje in te-
lesne moči. — Čaj ne
vsebuje nobenih omam-
ljajočih primesi.

T čaj ima na prodaj
edino-le

**c. in kr. dvorni ter nad-
voj. založnik**

Julij Bittner
lekarnar, Reichenau,
Sp. Avstr.

Cena ene skatljice z na-
vedilom za porabo
znaša 3 K.

Dobi se v vseh lekar-
nah; kjer ne, proti
predplačilu 3 K franko
po pošti. 126 24-2

Papirnatí topiči

V proslavo Velike noči se
priporočajo namesto nevar-
nih in prepevanih želez-
nih možnarjev najboljše pa-
pirnatí topiči, ki počijo
gromovito in neverjetno
močno. Za pravočasna na-
ročila se priporoča že sedaj
glavno zastopstvo za Južno-
Avstrijsko Zinauer & Co.,
Sv. Jakob v Slov. goricah.

Alojzij Prah-

pletarski mojster v Celju

Rotovška ulica št. 12.

Dajam na znanje, da imam veliko zalogo najcenejše in
najboljše vsakovrstne pletenine, kakor: vsakovrstno
moderno pohištvo iz šibja in trstja (španskega), sple-
tene stole, mize, klopi za sobe in vrte, otročje vo-
zičke, kovčke za potovanje razne velikosti, mizice
za cvetlice in ročna dela, jerbace za papir, perilo itd.
Vse ročni izdelki. Prevzamem tudi vsako drugo delo
po naročilu. Sprejemam tudi stare otročje vozičke in
druge spletene stvari v popravilo.

Najtopleje se priporočam občinstvu za obila naročila!

33 parnikov! 33 parnikov!

Avstro-Amerikana, Trst

Redno prevažanje potnikov in blaga v Severno in
Južno Ameriko, Kanado čez Grško, Italijo, Severno
Afriko, Špansko in Portugalsko.

**V mrzlem letnem času v
Sever. in Južno Ameriko**
po solnčnem jugu Sredozemskega morja. Z bivanjem
v Patrasu (Grško), Palermu ali Neaplju, Alžirju,
Barceloni, Almeriji in Lizboni.

Prihodnji parniki vozijo iz Trsta:
„Eugenia“ 1. aprila v Južno Ameriko,
„Cesar Franc Jožef“ 28. marca v Novi
Jork, „Oceania“ 4. aprila v Novi Jork,
„Martha Washington“ 11. aprila v Novi
Jork, „Laura“ 15. aprila v Buenos Aires.
Kombinirane zabavne vožnje na Sredozem-
skem morju na velikih ameriških
parnikih.

Pojasnili dajejo ravnateljstvo v Trstu, Via Molino
Piccolo šte. 2 in A. Kiffmanna naslednik, Maribor
Grajski trg št. 3. 42 26-2

Jaz Ana Csillag

s svojimi 185 cm dolgimi orjaškimi Lorelejskimi lasmi,
ki sem jih dobila po 14 mesečni rabi pomade, ki sem
jo iznašla sama. To je edino sredstvo proti izpadanju las,
za njih rast in negovanje, za ojačitev lasišča, pri moš-
kih krepko pospešuje rast brade, in že po kratki dobi
daje lasem in bradi naravni blek in polnost in jih
varuje pred zgodnjim osivenjem do najvišje starosti.

Lonček po 2, 4, 6 in 10 kron.

Po pošti se pošilja vsak dan po vsem svetu s poš-
nim povzetjem ali denar naprej iz tvornice, kamor je
naslavljeni vsa naročila

Ana Csillag, Dunaj I, Kohlmarkt 143.

Gospa Ana Csillag:

Prosim pošljite mi po pošt. povzetju 3 lončka Vašega ma-
zila za lase. Iznenadena sem bila nad dobim in hitrim učinkom.
Lase so mi rasli v kratkem času in se še pojavljajo novi
po vsaj glavi. Vaše mazilo kar najtopleje priporočam.
Velepospovanjem
grofica C. W. Zedwitz, Sp. Novigrad pri Adu (Češko.)

Blag. g. Ana Csillag:

Prosim pošljite po povzetju zavoj Vaše čudovito učinko-
vega mazila za lase. Velepospovanjem
Dr. A. Zepold, zdrav. zdravnik Ernsdorf Slezija.

Mme Ana Csillag:

S tem Vas vljudno prosim, pošljite mi lonček Vašega iz-
vrstnega mazila za lase po povzetju.
Z oddanim spopovanjem
Emilija Radinski, dvorjanin pri sviti gospe princezinji
Hohenlohe Chateau de Roncy.

Blag. gospa Ana Csillag:

Po naročilu Nj. Ekselence g. pl. Szögeny-Marich (soproga
avstr. poslanika v Berlinu) Vas vljudno prosim pošljite izvrst.
mazila večji lonček. — Sprejmite obenem srčno zahvalo! Gospa
grofica se je o uspehu mazila zelo pohvalno izrazila.
Z najodličnejšim spopovanjem
Frieda Gliese, dvorjanica Nj. ekselence.

ZAHVALA.

Vsem slavnim društvom, ki so sodelovali pri moji sedemdesetletnici, in vsem prečastitim gospodom in damam, kakor tudi društvom, ki so mi poslala presrečne častitke, se iskreno zahvaljujem. Kakor svečanost z dne 18. sušca 1914, bodo tudi vsi drugi dokazi prijateljske naklonjenosti ostali moji rodbini in meni v najdražjem spominu.

Celje, dne 20. sušca 1914.

Dr. Jos. Sernec.

150 1

A. IV. 45/144. 8.

Prostovoljna dražba nepremičnin.

C. kr. okrajno sodišče v Celju, odd. IV. razglasa: Na prošnjo dedičev po dne 21. januarja 1914 v Višnjavi šte. 2 umrlem posestniku Jožetu Prekoršekju je napredaj po javni dražbi posestvo vl. št. 117 d. o. Višnjavas, obstoječe iz zidane hiše šte. 2 in gospodarskega poslopja, travnikov, njiv, vrta in gozda v obsegu 4 ha, 26 a, 14 m². Izklicna cena znaša brez pritisklin in prečiščene 10.613 K 21 vin. Dražba se bo vršila v torek, dne 14. aprila 1914, od 1. do 4. ure popoldne na licu mesta v Višnjavi šte. 2 pri Vojniku. — Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmejo; — kot vadij se mora položiti 200 K v gotovini ali vrednostnih papirjih. — Polovica skupila se mora tekom osmih dni plačati pri sodišču; skupilo se mora po 5% obrestovati. Zdražitelj prevzame na račun skupila vknjižene terjatve, kolikor se s polovico ponudbe ne bodo plačale. — Dražbeni pogoji na ogled pri sodišču ali pa na dan dražbe na licu mesta.

C. kr. okrajno sodišče v Celju, odd. 4, 18. marca 1914.

Tehnični učni zavod Podmokli

(Bodenbach) na Labi. Izobrazba bodočih inženirjev, arhitektov, tehnikov, kemikov.

Krasno posestvo

16 minut od Šoštanja oddaljeno, katero obsega hišo, obokano gospodarsko poslopje za 15 glav živine, obokane sviujake, kozolec s 6 okni ter mlin komaj 30 korakov od hiše — je po ceni **naprodaj**. Posestvo leži popolnoma v ravnini in meri 18 ha 33 a 53 m². Kdor želi kupiti res lepo posestvo, naj ne zamudi te ugodne prilike! Natančnejša pojasnila daje g. **Fran Rajšter** v Šoštanju.

145 3-1

Od dobrega najboljši!

UŽIVNI SINGERJEVI ŠIVALNI STROJ

Prodaja olja, igel itd.

Delavnica za popravila.

**Celje, Graška cesta 33
Maribor, Gosposka ul. 32
Slovenjgradec, Glavni trg**

Pesa za klajo

daje najvišji čisti dobiček

pri polju in služu za živinorejo kar najboljši. — Za pesa je najboljši seme origin. Friedrichswertske po imenu „Zuckerwalze“.

Obneslo se je povsod po Avstriji. — Poročila in cenike pošilja

Eduard Meyer, graščina Friedrichswerth 4209, Tübingen.

Zastoj razpošiljamo 40 strani obsegajočo knjižico „O pridelovanju pese“

ki opisuje obdelovanje, dalje, kako se dobi največ in najboljšega pridelka, gnojenje, polaganje živini itd. — Vsak kmetovalec naj čita.

Izdal svetnik

Vabimo na svoj

redni občni zbor

ki se vrši v nedeljo, dne 29. sušca 1914, ob 3. uri popoldne v zadrugi pisarni po sledečem dnevnem redu:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrditev računskega zaključka za leto 1913.
3. Čitanje revizijskega poročila Zadrugne Zveze.
4. Slučajnosti.

Kmečka hranilnica in posojilnica v Št. Jurju ob južni žel. registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Vabilo na

redni občni zbor

hranilnice in posojilnice Globoko pri Brežicah

ki se vrši v nedeljo, dne 5. aprila 1914 ob 3. uri pop. v gostilni „Pri lpi“ s sledečim sporedom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Čitanje revizijskega zapisnika.
3. Odobrenje računskega zaključka za l. 1913.
4. Dopolnilne volitve v načelstvo.
5. Slučajnosti in razni predlogi.

i i i i i

kak lepo diši!

To je pa tudi popolnoma resnica! Krasen duh, krasen okus, krasna barva, vse to ima moja žitna kava. Ni je bolje in ne bode je bolje! Samo K 3:50 stane 5 kg v lepi vrečki, vsake poštnine prosto, vrhu tega dobite še v dar prav koristna darila. Ne čakajte, ampak naročite si takoj, a samo pri

K. Tišler,
Schönfeld pri Bečovu
(Česko).

149

Vabilo na

redni občni zbor

prostovoljnega gasilnega društva v Šmartnem pri Slovenj-gradu dne 29. marca 1914 ob 3. uri popoldne v prostorih restavracije na postajališču v Šmartnem s sledečim sporedom:

1. Pregled in odobrenje računov za leto 1913. —
2. Volitev načelnika, njegovega namestnika, odbornika, tajnika, blagajnika, orodničarja in vseh šarž. 3. Morebitni predlogi in nasveti.

ODBOR.

Listerjevi originalni angleški bencinovi

petrolejevi in plinovi motorji lokomobili

za vse vrste strojev od 1 1/2 — 10 HP z magnetnim vžigalom, Najmanjša poraba goriva! Ugodni plačilni pogoji! Najpriprostejši motor za kmetijstvo! Več tisoč v rabi. Ceniki in obiski zastoj.

R. A. LISTER & CO., dr. z o. z.

Dunaj, III/2, Hintere Zoliamtsstrasse 9.

137 -2

33-7

Kmetije!

SUPERFOSFATI

so postali dokaj cenejši.

Dokazano najuspešnejše, najcenejše nadomestilo za ogljikovo kislino za vse vrste zemlje in sadežev, prekaša vsled svojega zanesljivega, hitrega vpliva vsa druga priporočena fosfornokislina gnojila!

Amonijakove, kaljeve, salpetrove-superfosfate kot najboljša sredstva za uspešno, izplačajoče se gnojenje dobite pri vseh tovarnah, trgovcih in kmetijskih društvih.

Osrednja pisarna L. Fortner,
Praga, Graben 17.

Gnojite s superfosfatom!

Gnojite s superfosfatom!

Posojilnica na Vranskem

obrestuje od 1. marca 1914 hranilne vloge po

4³/₄%

ter plačuje rentni davek sama.

139 2-1

Načelstvo.

Odvetnik

dr. Karl Koderman

naznanja, da je otvoril svojo odvetniško pisarno

v Mariboru

Tegetthoffova cesta 30. Telefon šte. 192.

106 -4

Pisarna je v Celju, Rotovska ulica št. 12

Avstr. postne hranilnice račun šte. 54.366.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Uraduje se vsak četrtak od 9-12. ure in vsako nedeljo od 9-11. ure popoldne.

LASTNI DOM

registrovana stavbena in stanovanjska zadruga z omejeno zavezo V GABERJU PRI CELJU

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX sprejema vloge od svojih članov, ki nameravajo zidati hiše in jih obrestuje po XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

pet od sto 5%

Zadruga ima v Gaberju tik Celja 28 lepih stavbenih prostorov na razpolago. Na teh stavi svojim zadrugi hiše, ako vplačajo v gotovini vsaj 30% vrednosti projekt stavbe.

Kakršna gnojitev taka žetev! Tomasova žlindra

znamke zvezde

preizkušeno in poceni fosforno kislo
umetno gnojilo za spomladansko setev.

Gotov učinek! Visok donesek!

Tomasova žlindra zajamceno čiste in polno-
odstotne vrste prodaja v plombranih z označbo
odstotkov in varstveno znamko opremljenih
vrečah 50-51 10-7

veletrgovina „MERKUR“
P. Majdič v Celju

kjer je prodajališče tvrdke Thomasphosphat-
fabriken, G. m. b. H., Berlin W. 35.

Priporoča se tudi bogata zaloga
vsakovrstne železnine kakor: pa-
lično železo, jeklo, pločevina, žica,
bodeča žica in mreže za vrtno
ograje, okovje za stavbe, traverze,
cement, trstje, strešna lepenka,
vodovodne cevi, vse vrste polje-
deljsko orodje, trsne škarje, gumi
za cepljenje trte, škropilnice za
vinograde itd. vse najboljše ka-
kovosti po najnižjih cenah

na debelo in na drobno.

Mariborskim Slovencem

se priporoča za naročila najfinjših oblek

Maks Zabukovšek v Celju

Na željo bi obiskoval tudi stranke v Mariboru. Moja
obrt obstaja v Celju že več let in ima svoje naroč-
nike v najboljših krogih mesta Celja in cele okolice.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivoga, dobrega,
puljenega 2 K, bolj-
šega 2 K 40 h; prima
polbelega 2 K 80 h;
belega 4 K; belega,
puhastega 5 K 10 h;
1 kg aelefinoga,

snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg
puha, sivoga 6 K; 7 K; belega, črnega 10 K, naj-
finjši prani puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg.
56 dobi franco. -7

Zgotovljene postelje

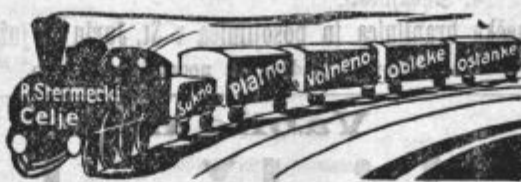
Iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali ru-
menega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm
široka, z 2 zglavnikoma, vsak 80 cm dolg, 60 cm
širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim
puhastim posteljinim perjem 16 K; napol puh 20 K;
puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K,
16 K; zglavniki 8 K, 3 K 50 h, 4 K. —
Pernice 200 cm dolge, 140 cm široke 18 K;
K 14-70, K 17-80 in K 21-; zglavniki 90 cm
dolgi, 70 cm široki K 4-50, K 5-20, K 5-70;
podpernica iz močnega ržastega gradina, 180 cm
dolga, 116 cm široka, K 12-80, K 14-80. Razpoš-
ljanje po povzetju od 12 K naprej franco. Dovo-
ljeno je zamenjati, za neugajajoče se povrne denar.

S. Benisch v Dešencl, šte. 773. Češko.

Bogato ilustrirani ceniki zastoj in franco.

Davek na špirit!

Vsled kolosalnega zvišanja davka na špirit, katero
je stopilo v veljavo že s 1. februarjem, je potrebno, da si
izdelujete vse špiritose sami. Oni, ki si hočejo to izdela-
vanje po praktični metodi urediti in si s tem mnogo pri-
hraniti, naj se takoj obrnejo pod šifro „Veliki prihranki
4351“ na anončno ekspedicijo M. Dukes Nachfr., A. G.
Dunaj I/1. Wollzeile 9. — Dotična tovarna pošlje takoj
strokovnjaka zastoj na lice mesta, 20 -3

in razno moderno blago za moške in ženske obleke
razpošilja po najnižjih cenah 52 -6

Jugoslovanska razpošiljalna

R. Stermecki v Celju št. 303 (Štajersko).

Pišite po glavni ilustrirani cenik čez več tisoč stvari, kateri
se vsakemu pošlje zastoj. Pri naročilih iz Srbije, Bulgarije,
Nemčije in Amerike je treba denar naprej poslati.

Največja iznajdba nove dobe

je žepna ura za gospode „Concurrenzi“
s pravim švičarskim kolesjem, 30 ur
idoča, z emajlno številčnico, lepo gra-
viranim okrovom, z 10-letno garancijo
K 3-90, 3 komadi samo K 10-50. — Ce-
ne ugaja, denar nazaj. — Na zahtevo
pošljem gratis in franco ilustr. katalog
ur, zlata, srebra, urnih delov, vseh vrst
orodij, godbenih in galanterijskih pred-
metov. 16 12-7

F. Pamm, Krakov, Zielona-ul. 3-7 (Avstrija).

Trgovina s špecerijskim blagom	Solidna postrežba!	Trgovina z moko in de- želnimi pridelki
Po prepričanju mora vsak pripoznati, da imam za- nesljivo kaljiva semena, n. pr. jamčeno domačo deteljo, nemško deteljo,	J. Ravnikar Celje Graška cesta 21	peso, rumeno in rudečo, travo, sploh vsa poljska semena, kakor tudi vrtna in cvetlična semena od znane tvrdke Mautner.
Glavna zaloga vrvarskega blaga	Vedno sveža žgana kavo	Glavna zaloga oljnatih barv

Zapomnite si sliko in ime svalčičnega
papirja

„Ottoman“

ker se hoče s ponaredbami konzumenta
zapeljati.

32 a

Vse šolske potrebščine

Na debelo.

92 -6

za ljudske šole kakor:

Na drobno.

Svinčniki, peresa, peresniki, radirke, kamenčki, gobice, raznovrstni pisalni
in risalni papir, barve, črnila, tuš, gumi, ravnila, torbice za šolarje, škatljice
za peresa, kreda itd. se dobivajo v najboljši kakovosti in po najnižji ceni pri

Goričar & Leskovšek v Celju

Lastna zaloga ljudskošolskih zvezkov, risank,
risalnih skladov in vseh tiskovin za urade.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu.

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure
dopolodne in jih obrestuje po
od dneva po vlogi do dneva dviga
ter pripisuje obresti vsakega pol
leta h kapitalu. — Rentni davek
plačuje hranilnica sama ter ga ne
odteguje vlagateljem. Za varnost
vlog jamčijo okrajši: Smarje, Se-

4 1/2 0/0

Štanj, Sevnica, Vransko in Gornji-
grad in rezervna zaklada, katere
znašata že nad 350.000 K. Ker
nima namena iskati dobička, zato
razdeli znatne svote v obdoko-
ristne in dobrodelne namene za
gori navedene okraje. 43 -6

Dosedaj je dovolila za dijaške ustanove 30.000 K,
za napravo potov 5.000 K, različnim učnim zavodom
in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole 12.000 K, za podpore različnim
požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 6.000 K, hranilnico
ustanovivšim okrajem izplačalo okoli 45.000 K za dobrodelne namene, skupno
tedaj nad 100.000 K. Sprejema tudi hranilne knjižice drugih, posebno se-
slovenskih denarnih zavodov in jih obrestuje, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.

„Mariborski
Glasnik“ dobe le
naročniki
„Nar. Lista“, ki
stane letno 4 K.

MARIBORSKI GLASNIK

GLASILO NARODNEGA POLITIČ. DRUŠTVA »MARIBOR« V MARIBORU

Uredništvo v
Mariboru,
Tegetthoffova
cesta št. 30.

Dvoje časa primernih javnih predavanj v „Narodnem domu“.

Javna ljudska predavanja so brez dvoma izborna sredstvo, da se zanese med ljudstvo smisel za važna kulturna, gospodarska in politična vprašanja. Pri nekaterih narodih so postala javna predavanja občinstvu vsakdanja potreba, »kulturna potreba«, kakor to navadno imenujemo. Navadni človek nima časa in volje prebrati obsežnih knjig, se mučiti z mrtvimi črkami. Na lahek način, brez posebnega truda pa se nauči marsikaj koristnega, ko sedi v dvorani in posluša živo besedo predavateljevo. Tekom ene ali dveh ur se pouči, seve precej površno, o vprašanjih, ki ga zanimajo in v katerih se izpoznati je treba slednjemu, ki noče zaostati v izobrazbi. Med nami Slovenci so se ljudska predavanja udomačila, posebno pa tu v Mariboru, kjer je začelo društvo slovenskih visokošolcev »Prosveta« potom predavanj zanesti zanimanje za važna vprašanja med širše vrste našega občinstva. Lansko leto in tekom letošnjih par mesecev smo imeli že nekoliko lepo uspešnih predavanj. Dvoje krasnih predavanj pa se nam bo nudilo uprav v naslednjih dneh.

V soboto, dne 28. sušca bo v našem Narodnem domu g. profesor dr. Fran Ilešič iz Ljubljane predaval o »Jugoslovanski vzajemnosti«. Zmagoslavni boji bratov Srbov in Bolgarov so v nas zatiranih Slovincih vzbudili težnjo po jezikovnem, kulturnem zblizanju vseh jugoslovanskih narodov. Glede načina pa, po katerem se naj to izvrši in mej, do katerih se sme to brez škode za naše narodno telo izvršiti, je prišlo do raznih nasprotujočih si mnenj. Zlasti je prišlo do bistvenega nasprotstva med stališčem, ki sta ga zavzemala v prvi vrsti dr. Bogumil Vošnjak in dr. Fran Ilešič, na eni ter dr. Mihajlo Rostohar na drugi strani. Ni lahko reči, katera pot bi mogla vesti Slovence in ostale Jugoslovane do boljše bodočnosti, toliko pa je gotovo, da se nahajata tozadevno pri nas še danes dva tabora z dr. Ilešičem in dr. Vošnjakom na eni in dr. Rostoharjem na drugi strani. Dobro, da, potrebno je zato, da se tudi naše občinstvo seznani s temi vprašanji in zato je pozdravljati dr. Ilešiča, ki pride predavat o zanimivi snovi »Jugoslovanska vzajemnost«. Pred nekaterimi meseci smo imeli priliko slišati dr. Mihajlo Rostoharja o narodnostnem vprašanju. Krasno predavanje je privabilo polno dvorano občinstva. Ne dvomimo, da ga bo i tokrat obilo. Možem, ki zavzemajo na znanstvenem polju odlična mesta vseučiliških profesorjev in ki jim je blagor in usoda našega naroda pri srcu, njim treba pokazati hvaležnost na ta način, da se v obilnem številu udeležijo njihovih predavanj.

V soboto, dne 4. aprila predava član »Zgodovinskega društva v Mariboru« o ustoličenju korotanskih vojvod. Že v prejšnjih številkah smo napísali nekoliko besed o ustoličenju in o našem letošnjem jubileju. Dne 18. sušca je minolo 500 let, kar je bil Habsburžan vojvoda Ernest Železni na Gosposvetskem polju ustoličen za korotanskega vojvodo in sicer še v slovenskem jeziku. Od tistih dob je utihnila slovenska beseda pri ustoličenju, stopala je vedno bolj in bolj v ozadje v javnem in zasebnem življenju in danes je slovenščina na Koroškem zatirana huje, kakor so bili do predlanske osvoboditve zatirani slovanski jeziki na Turškem. A ne samo na Koroškem, tudi po drugod je propadel naš jezik. Nekdaj samostojni korotanski Slovenci so uklonili svoj tilnik, se pokorili in o njihovi usodi so začeli odločevati tuji narodi, tuji vladarji. Umrli je slovanski kralj Samo, Korotanci so si izbrali svoje vojvode. Slovenskim vojevodom Valuku, Borutu, Gorazdu, Kajtimaru, Volkunu, Vojnomiru, Ingu, Pribislavu, Semiki, Stojmiru in Etgarju so sledili tuji, Nemci, ki so kmalu začeli zapostavljati naš jezik, naše običaje. V poganski dobi so bili korotanski vojvode imenovani in postavljeni od ljudstva samega in ta obred se je ohranil do leta 1414. Letos proslavljamo spomin na ono dobo, ko so vladarji še spoštovali naš jezik in naše stare pravice. Redek jubilej je to. Toda to ni samo proslava nekdanje slave korotanske vojvodine, saj so zlasti slovenski knezi bili vladarji ne samo tiste dežele, ki jo imenujemo danes Koroško, ampak tudi Kranjske, Stajerske in dela Primorske, torej velikega dela zemlje starih Slovencev! 500letni jubilej ustoličenja je marveč splošno slovenski jubilej, jubilej vseh Slovencev in ne morda samo koroških Slovencev. Žalosten je ta jubilej, ker nam kaže, kako smo propadali. A bomo li propadali še nadalje? Ako je v nas še kaj sveže krvi, ako je v nas še kaj trdne volje, potem nas popelje to leto

* G. dr. Mihajlo Rostohar je docent na češkem vseučilišču v Pragi, g. dr. Bogumil Vošnjak docent na hrvaškem vseučilišču v Zagrebu, g. dr. Fran Ilešič je profesor v Ljubljani in je bil pred nedavnim imenovan za docenta na hrvaškem vseučilišču v Zagrebu.

v boljšo bodočnost in odkrito bomo ob slovesu od tega jubileja lahko rekli vsemu svetu: Za nami je smrt, pred nami je pot, ki pelje v nova stoletja narodnega vstajenja, nove slave slovenskega naroda!

Proslava 500letnice med mariborskimi Slovenci.

V sredo, dne 18. sušca 1914 je minolo baš 500 let, kar je bil poslednjikrat v slovenskem jeziku ustoličen korotanski (koroški) vojvoda na staroslavnem Gosposvetskem polju na Koroškem. Čast naroda bi zahtevala, da se ravno tega dne vrše po vsem Slovenskem zborovanja, slavnosti. Prišel je ta veliki dan poltisočletnice, a našel je nepravljene Slovence, povsod, še prav posebno pa v Ljubljani. Tudi mi mariborski Slovenci smo se nekoliko zakasnil, vendar lahko spričuje zgodovina mariborskih Slovencev, da se je v krogu navdušenih sokolov baš tega dne vršila sicer majhna, a vendar častna proslava te obletnice. V sredo 18. sušca so se zbrali v Narodnem domu sokoli k predavanju o ustoličenju gorotanskih vojvod na staroslavnem Gosposvetskem polju. Predaval je član »Zgodovinskega društva«. V izbranih besedah nam je živo naslikal kos zgodovine naših dedov. Po predavanju se je razvil živahen razgovor o pomenu te obletnice za naš narod. To je bila zelo, zelo skromna, a vendar častivredna proslava ustoličenja ravno na dan 500letnice. In ponosni smo lahko, da je v Mariboru sokolska mladina ta za slovenski narod usodepolni dogodek proslavila baš na dan 500letnice, na dan 18. sušca 1914. Čast ji in vrlemu g. predavatelju!

Quo vadis. Minolo nedeljo smo videli na našem odru v Narodnem domu dramatizacijo Sjenkjevičevega romana »Quo vadis« (kam greš). »Quo vadis« je igra, v kateri pridejo do veljave kostumi in scenerija ali kakor bi rekli po vsakdanje, kulise. V drugi vrsti še le pride do veljave igralčeva umetnost. Naše oko vidi rado lepe pokrajine, lepe obleke, na vse to se polaga največ važnosti. Če se potem tudi ne igra dobro, to radi odpustimo. Nu, mi smo vajeni videti na našem odru dobre moči in tudi tokrat so bile skoraj vse vloge v izbornih rokah. Nerona, kakoršen je bil tokrat, bi lahko pokazali na večjih odrh, isto sodbo moramo hoté noté izreči o Petroniju. Vinicija je igral naš stari ljubimec in rečemo lahko, da dovršeno. Ligiji se je poznalo, da je začetnica, kretnje so bile priučene, nenaravne. Vender je pokazala že v tej igri, da bo še kedaj dobra moč. Eunice bi bilo težko pogoditi bolje, kakor se je to igralci posrečilo. Menimo pa, da njen in Petronijev smrtni boj ni bil podan eksaktno. Treba namreč vedeti, da vpliva strup slično kakor kaka opojna pijača, a da povzroča zaeno bolečino. Ta smrtni boj z izrazom bolesti na vseh udih ne more izostati. Tigelinus je bil pravi tip ponosnega a pokornega služabnika Neronovega. Ubogi Akte in malega Aulusa sta bili v rokah naše najboljšje damske moči. Chilon a bi težko kdo bolje pogodil, isto velja o Planciju, njegovi soprogi Pomponiji, Diodorosu, Terpnosu, Krispu. Neronovo bujno a tudi pohotno soprogo Poppejo nam je pokazala na odru ena naših najboljših močij izza prejšnje dobe. Izredna prikazen je bil orjaški Ursus, Ligijin spremljevalec. Podan je bil zelo dobro. Izmed manjših vlog še omenjamo apostola Petra, Hasto, pretorijanskega stražnika, sužnje, vojake, kristjane in kristjanke, ki so vsi povoljno rešili svojo nalogo in tako pripomogli do popolnega uspeha tej krasni obsežni igri. Med odmori je Glasbeno društvo igralo duhu igre prikladne komade. Dvorana in galerija sta bili natlačeno polni občinstva, ki ga je bilo okoli 1000.

Slovensko gledališče v Narodnem domu. V nedeljo, 5. aprila ob pol 4. uri popoldne se bode predstavljalo »Trpljenje in smrt Jezusa Kristusa«, takozvane pasijonske igre. Predstava obsega 11 slik, ki nam kažejo Jezusov prihod v Jeruzalem; sveto večerjo; posvetovanje velikega zbora; Jezusa na Oljski gori; Jezusa pred velikim zborom; Jezusa, obtoženega pred Pilatom; Herodeža; Jezusa na smrt obsojenega; križev pot; Jezusovo križanje; vstajenje. V pasijonskih igrah nastopajo Jezus, mati Marija, Marija Magdalena, apostoli Peter, Janez, Jakob in Judež, Jožef iz Arimateje, Veronika, Poncij Pilat, Kajfež, razbojnika Gesmas in Dismas ter še veliko število drugih oseb. — Sodeluje tudi orhester »Glasb. društva«. Blagajna se odpre ob pol 3. uri popoldne. Zunanji obiskovalci te igre si naj vstopnice že poprej omislijo. Vstopnina: foteljski sedeži K 2.30, sedeži I.—IV. vrste K 2.10, V.—VIII. vrste K 1.60, IX.—XII. vrste K 1.10, stojišča 84 vin. Dijaške in vojaške vstopnice 44 vin. Na galeriji sedeži 80 vin., stojišča 40 vinarjev. Garderoba je plačana z vstopnino. Predproaja vstopnic pri g. V. Weixl-u, trgovcu, Glavni trg št. 22.

Nemški cvetlični dan. Nemci hočejo meseca majnika znova prirediti cvetlični dan na ulicah. Skrbeli bomo, da bo naše občinstvo isti dan nabralo primerne vsote za naše obrambne in socialne organizacije!

Srbska himna v kavarni Theresienhof. Pred kakim tednom je prišlo v kavarni Theresienhof na Glavnem trgu do karambola med Nemci ter madžarskimi častniki in prostovoljci, ker so slednji naročili ciganski godbi, naj zaigra kako jugoslovansko. Dobro so namreč vedeli, da imajo mariborski Nemci Jugoslovane sila radi in so jih hoteli zato nekoliko pošegetati. Nemci so kavarno zapustili in raznesli po mestu strašno novico, da so si c. in kr. vojaki dali zaigrati srbsko himno! Ali so Nemci častnike ovadili zaradi veleizdajstva ali ne, to nam ni znano, pač pa razglašajo sedaj Nemci, da ni šlo za srbsko himno, ampak za čisto nedolžno jugoslovansko pesem. Hvala bogovom!

Št. Ilj v Slov. goricah. Minulo soboto je tu umrl duh. svet. Matija Kelemina, nekdanji župnik šentiljski v starosti 68 let. Kot župnik se je vedno potegoval za pravice Slovencev in slovenskega jezika v Št. Ilju.

Sokolski naraščaj. Minulo nedeljo je naredil »naraščaj« našega Sokola izlet k Sv. Petru. V gostilni pri Muršecu je dobila mladina okrepčila in se je tudi nekoliko poigrala. V Melju je začelo par nemških pouličnjakov izzivati, naši sokoli pa so jih takoj na primeren način naučili dostojnosti. Roditelji, zaupajte svoje otroke »Sokolu«, ki vam je bo vzgojil v čile, zdrave sinove in hčere! Telesno in duševno zdrava mladina nam je up boljši bodočnosti!

Škrlatica še v mestu vedno razsaja; v celem jo imajo sedaj 4 osebe.

Zrtev škrlatice. Na Jožefovo je umrl Ivan Žula, učenec IV. gimnazijskega razreda. Zalotila ga je škrlatica, ki je v Mariboru v zadnjih dneh priklenila na posteljo več oseb. Ivan Žula je bil marljiv dijak. Ker je bolezen, na kateri je umrl, nalezljiva, se dijaštvo ni smelo udeležiti tovariševega pogreba. Le štirim je to bilo dovoljeno. Žalosten pogreb! Ivan Žula je stanoval v dijaškem semenišču. Star je bil 16 let in doma iz Zavrča. Tovariši si ga ohranijo v trajnem spominu. Bodi mu zemljica lahka!

Nov slovenski odvetnik v Mariboru. V ponedeljek je otvoril na Tegetthoffovi cesti št. 30 odvetniško pisarno g. dr. Dragotin Koderman, doslej odvetniški koncipient v Ljubljani.

500 letnica ustoličenja korotanskih vojvod. — Javno predavanje se vrši v soboto, dne 4. aprila ob 8. uri zvečer v mali dvorani Narodnega doma. Slovenci iz mesta in okolice! Vdeležite se prekrasne predavanja v velikem številu. Noben zaveden Slovenec naj tokrat ne izostane!

Javno predavanje v Narodnem domu. Opozarjamo še enkrat na javno predavanje g. profesorja dr. Ilešiča iz Ljubljane. Naslov predavanju je »Jugoslovanska vzajemnost«. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnine ni.

Kdor želi za spomlad izborna semena, si jih naj naroči pri trgovcu g. Šerecu v Mariboru. (Glej oglas!)

Porotno sodišče v Mariboru. V zadnji številki smo poročali, da je Janez Petrena primešal strup vinu, ki sta ga potem spili njegova žena in 5letna hčerka. Tekom razprave se je izkazalo, da strup ni bil primešan vinu ampak nekakemu močniku, ki ga je bil mož dal zavžiti ženi in od katerega je majhen košček snedla tudi hčerkica. V toliko torej popravljamo svoje zadnje poročilo o tem žalostnem slučaju umora, ki bo stal Janeza Petrena glavo, ako se je ne bo usmilil cesar.

Plačilnica »Narodnosocialne zveze« v Narodnem domu posluje ob nedeljah med 10. in 11. uro dop. v blagajnici »Dramatičnega društva« (pritličje.)

Pobrežje. Mrtvo je v naši dolgi vasi. Slovenci so tihi, kakor bi jih sploh nič ne bilo v naši občini. In vendar je občina razun par priseljenih Nemcev čisto slovenska, seve škili mnogo naših ljudi na nemško stran. To je žalostno. Največ krivo je tem žalostnim razmeram to, da pri nas ni slovenske šole in da Slovenci nimamo nobenega društva in sploh nobenega pravega gledališča. Skrajni čas je, da se ustanovi pri nas kako izobraževalno društvo ali pa začasno vsaj ljudska knjižnica. Lotiti se bo treba osobito mladine, ki bo drugače za nas popolnoma izgubljena, ker se v naši nemški šoli nauči samo zaničevati vse, kar je slovenskega. Mariborski Slovenci, zganite se in nam pomagajte!

Plinarna, ki je sedaj še last zasebnikov, preide l. 1916 v last mesta.

Gornji Duplek. V ponedeljek so našli v gozdu obešenega kakih 60 let starega moža. Deli so ga v mrtvašnico pri Sv. Barbari.

Ljudska knjižnica v Narodnem domu posluje ob torkih in četrkih od 7.—8. ure zvečer, ob nedeljah pa od 9.—11. ure dopoldne. Posebno našim mladim ljudem priporočamo to knjižnico.

Priporočajo se sledeče tvrdke:

Mestna lekarna pri c. kr. orlu v MARIBORU

Friderik Prull

Glavni trg, poleg rotovža.

Telefon št. 133.

Poštne pošiljatve 3 krat na dan.

Fluid proti protinu 1 K. — **Kapljice** proti želodčnemu krču 40 vinarjev. **Kitajske kapljice** proti zobobolu po 1 K pomagajo takoj pri izjedenih zobeh. — **Mentol**, poraben kot mazilo in kot ustna voda. — **Liniment** odpravlja najhitreje potenje nog.

Franc Pleteršek,

zaloga pohištva v Mariboru
Koroška cesta št. 10

priporoča svojo bogato zalogo politiranega in močnega pohištva iz trdega ali mehkega lesa za spalnice, obednice, salone, kuhinje. Divani, otomane, žimnice, mize, stoli in ogledala v izredno bogati izbiri. Domače solidno delo po posebno nizkih cenah. Postrežba točna.

Od 1. marca se nahaja trgovina v Edmund Schmidt-Gasse št. 8 (sedaj Rop).

Špecerijsko blago, vino v steklenicah,
premog in drva priporoča

A. Vertnik,

Maribor, Koroška cesta št. 17.

Bogata zaloga. Vedno sveže blago.

Odpomagano je! Ni več potrebno

kupovati ali naročevati blago pri tujih neznanih trgovcih. **Ce želite dobiti dobro in ceno blago** za moške in ženske obleke, perilo, predpasnike, dežnike, ovratnike, posteljno perje itd. obrnite se na

Prvo sloj spodnještajersko razpošiljalnico
J. N. Šoštaric, Maribor, Gospodska
ulica št. 5.
Ceniki in vzorci na željo brezplačno.

Trgovina s špecerijskim blagom, deželnimi
pridelki in semenom

M. BERDAJS

MARIBOR, Zofijin trg št. 1 (v gradu)

se priporoča v nakup različnih barv in čopičev, raznega lesnega blaga, n. pr. škafov, brent, vil, grabelj, mlinskih kamnov za žrmlje, poljskega mavca (gipsa), najboljših umetnih gnojil, najboljše kakovosti in po najnižjih cenah.

Jak. Vezjak

krojaški mojster, Maribor

Grajski trg (v Gradu)

izdeluje točno in solidno obleke za gospode in dečke po meri in po najnovejšem kroju.

Zaloga izgotovljenih oblek po zelo nizkih cenah.

Slavnemu občinstvu iz Maribora in okolice v blagohotno znanje, da sva poleg sedajne krojaške in modne trgovine še otvorila drugo

trgovino za izgotovljene ženske, moške in otroške obleke ter vsakovrstno perilo in kravate. Izgotovljene moške obleke že za 36 K, ženske za 30 K. — Umerjene obleke za gospode po najnovejšem kroju, elegantno izgotovljene že od 40 K. za dame od 38 K naprej. — Za dobro i solidno blago se jamči. Na zahtevo se izbire franco dostavijo.

K obilnemu obisku vabita najvljudneje

Božič in Lorber, Maribor

Tegetthoffova cesta 23 in 34.

Novosti za spomlad!

Volneno in perilno blago za dame, sukno za gospode v veliki zalogi priporoča

M. E. ŠEPEC, Maribor

Grajski trg šte. 2.

Slavnemu občinstvu v Mariboru
in okolici

vljudno naznanjam, da sem upeljal v svojo, poprej Šumenjakovo trgovino raznovrstna, priznana najboljša Ouedlinburška nemška semena, kakor garantirano čisto štajersko deteljo, lucerno, vsa travna in zelenjavna semena najboljše kakovosti, po najnižji ceni. Ob enem priporočam svojo bogato zalogo vedno svežega špecerijskega blaga. Posebno nudim za velikonočne praznike v nakup zelo lepe rozine kg od K 1.20 naprej, moko št. 0 a K — 38 itd. Kupujem oves vsako množino po 16 do 18 K, pšenico po 20 do 22 K, vinski kamen po K 1— do K 1.10.

Priporočam se za mnogobrojen obisk z velespoštovanjem

Jos. Šerec, Maribor

Tegetthoffova cesta št. 57

Vsled zelo ugodnega in velikega nakupa
prodajam do preklica

50.000 krajinskih, velikonočnih in drugih umetnih razglednic

koje stanejo navadno 12—20 vin., sedaj po 4—6 in 10 vin., 10.000 map pismenega papirja belega in baryanega v navadni ceni 30 in 60 vinarjev, sedaj le po 16, 20, 24 in 30 vin., 1000 kaset modnega in pismenega papirja v prejšnji ceni od 1—4 K, sedaj le po 40 vin. do K 1.80. — Vsakdo naj torej izkoristi to ugodno priliko v

veletrgovini V. Weixl

Maribor, Glavni trg št. 22.

Slovenska brivnica

Maribor, Tegetthoffova cesta šte. 22

Juro Gredlič

se priporoča slav. občinstvu za obilen poset.

Izdeluje tudi lasulje, brade itd.

Maskiranje za gledališke nastope po ceni.

Slaščičarna EMAN ILICH

Maribor, Gospodska ulica št. 38.

Vsak dan sveže pecivo, ob sezoni sladoled. — Velika zaloga pristnega orientalskega blaga, čokolade, grozdne sladkorja, kandit, raznih pecev in slaščic.

Naročila za gostije in veselice se točno izvršijo.

Najnižje cene.

Solidna postrežba.

Dobro urejeno za trgovce.

Strašna nesreča

za vsakega gospodarja je slaba streha. Stroški za nove drage strehe iz slabega materiala, vedno popravila, požari, uničijo v kratkem najboljšega gospodarja.

Tej nesreči se izogne,

kdor si da napraviti

= streho =

iz zarezano opeke

Opekarne v Račju na Štajerskem.

Ta slovenska tovarna izdeluje tudi druge vrste opeke, strešne in zidne, cevi za drenažo i. t. d. iz najboljše večkrat premlete ilovice po najnižjih cenah.

POSOJILNICA V MARIBORU

v lastni hiši v „Narodnem domu“.

Obreštuje hranilne vloge na knjižice po 4 1/2, vloge proti odpovedi p 4 3/4%. Naložbe v tekočem računu se obreštujejo po dogovoru od dne do dne. Posojuje na posestva in na osebni kredit. Eskomptuje trgovske menice ter otvarja kredite v tekočem računu. Za nakazila denarja so brezplačno na razpolago položnice avstrijske in ogrske poštne hranilnice.

Rezervni zaklad K 358.794.75.

Lastno premoženje zadruge K 557.439.47.

Trideseto upravno leto.